

tabor 56

taborniška revija
letnik XLIX

2005
560 SIT

AKTUALNO

4	Tema meseca
7	Karikatura
8	Kolumni
9	Taborniški vestnik
10	Taborniške novice
12	Starostne veje
13	Mednarodna stran
14	Skavt Peter
16	Kjotski protokol

RAZVEDRILLO

37	Iz taborniške pesmarice
38	Iz arhiva
40	SOS
41	Natečaj
42	Dotik
43	Ježkov kotiček
44	Fotostrip
46	Igra
46	Rebus
46	Stric volk
47	Nagradna križanka

STROKOVNO

30	Astronomija
31	Taborniška fotografija
32	Koktajli
32	Kemija v taborništvu
33	Kosobrinovi pripravki
34	ŽVN
35	Orientacija
36	Nasveti vodjem

POTEPANJA

17	Bičikleta žur
20	Škalska liga
21	Golaž leta
22	Feštival
24	Intervju
27	Tabor na obisku

KDAJ?

13. - 15. maj	Piratski izziv, (RČJ) Slovenska Bistrica
21.-22. maj	ŠTPM (Še Ta Počasnemu Mine), (RJZ Velenje)
27. - 29. maj	Sodniški seminar
17. - 19. junij	Državni mnogoboj (Slovenska Bistrica) (ZTS in Rod črno jezero)

KAJ?

25. junij -3. julij	Tečaj orientacije in topografije
8. -13. julij	Tečaj bivanja v naravi in pionirstva
30. julij - 6. avgust	Lokostrelski tečaji
14. - 21. avgust	Tečaj za vodje - načelnike družin, klubov, čet in rodov

KDO?

Čips; 041-448-901, pip182@volja.net
stpm.rutka.net, vrabic@email.si
Pisarna ZTS, zts@rutka.net
Pisarna ZTS, zts@rutka.net

Razpis tečajev v Taborniškem vestniku 4/2005
Prijave in informacije na znanje.rutka.net
Rok prijav 30.5.2005.

Na državnem mnogoboju vse ekipe

Letošnji državni mnogoboj ponuja priložnost, da na njem sodelujejo vse ekipe, tudi v kategoriji MČ (ne glede na predhodno uvrstitev). Odločitev je posledica dejstva, da vsa območja ne organizirajo območnih mnogobojev in zaradi tega selekcija ni možna. Komisija za program bo skušala do naslednjega leta vzpodbuditi vse območne organizacije, da območna tekmovanja organizirajo in na ta način omogočijo selekcijo. Na ta način bo udeležba na državnem mnogoboju predstavljala dodatno stimulacijo za delo v vodih, seveda pa bo najboljši prizadevne tudi ustrezno nagradila (več o tem na samem državnem mnogoboju v Slovenski Bistrici).

tabor

taborniška revija
letnik XLIX 2005

V.D. glavnega in odgovornega urednika: Aleš Cipot.

Pomočnik urednika: Miha Bejek.

Urednik fotografije: Blaž Verbič.

Predsednik izdajateljskega sveta: Igor Bizjak.

Novinarji in sodelavci: Barbara Bačnik, Maruša Baša, Jaka Bevč, Aljoša Bizjak, Sergeja Bogovič, Jure Brankovič, Tina Bržan, Meti Buh, Borut Cerkvenič, Tanja Cirkvenič, Ajda Drozg, Miha Eder, Jure Habjanič, Tomaž Hudomalj, Irena Jeretina, Klemen Kenda, Primož Kolman, Blaž Kovačič, Jernej Kovačič, Daša Lamut, Frane Merela, Boris Mrak, Dušan Petrovič, Tadej Pugeč, Lea Repič, Tone Simončič, Aleš Skalič, Iris Skrt, Matic Stergar, Tomaž Sinigajda, Katjuša Šavc, Goran Tomšič in Jasna Vuradin Popović.

Lektoriranje: Špela Gorup, spela.gorup@rutka.net.

Ustanovitelj, izdajatelj in lastnik Zveza tabornikov Slovenije, Ljubljana, Parmova 33. TABOR sofinancira Ministrstvo za šolstvo, znanost in šport Republike Slovenije.

NASLOV UREDNIŠTVA:

Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana. Telefon 01/30008-20, fax 01/4361-477, e-pošta: tabor@rutka.net, info@zts.org. WWW: <http://www.zts.org>.

Cena posameznega izvida je 560 SIT, letna naročnina je 4900 SIT, za tujino pa letna naročnina s pripadajočo poštnino.

Transakcijski račun: 02010-0014142372.

Rokopisov in fotografij ne vračamo.

Upoštevamo samo pisne odpovedi do 31. januarja za tekoče leto.

Revija izhaja vsak drugi petek v mesecu.

DDV je vračunan v ceno.

Grafična priprava in tisk: Tridesign d.o.o., Ljubljana.

Številka je bila tiskana v nakladi 1800 izvodov.

Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana.

Revija Tabor je vpisana v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo RS, pod zaporedno številko 792. ISSN 0492-1127

Naslovnica: Blaž Verbič.

A-janje je bila le ena od mnogih delavnic na 9. Feštivalu ob dnevu tabornikov v Ljubljani.

UVODNIK

Aleš

ales.cipot@rutka.net

Povabilo k sodelovanju

Hitro se približuje obletnica oblikovanja nove (prenovljene) ekipe. V slabem letu dni smo ustvarjanje revije vidno spremenili. Sicer je že prej večino člankov in fotografskega materiala na Taborov naslov prispelo preko elektronske pošte, a danes navadne pošte skorajda ne uporabljamo več, svoj stalen naslov imamo tudi na internetu - tabor@rutka.net. Še več, revija Tabor je v pravem pomenu besede postala vseslovenska. Člani ekipe smo razpršeni po vsej Sloveniji, urednikovanje poteka iz Murske Sobotne, čeprav brez Ljubljane, jasno, ne gre. Še več, risbice so nastajale in pripotovale s pomočjo interneta celo iz Avstralije, kjer je nekaj mesecev uživala naša avtorica risbic, kakšen članek pa občasno nastane tudi v drugih evropskih državah.

Naša ekipa je rasla in še vedno bi želeli dopolniti število novinarjev in sodelavcev revije. Radi bi minimalizirali število belih lis po Sloveniji. Novice iz nekaterih rodov žal ne beremo, čeprav bi želeli, da je obratno. Če želite postati član ekipe, se oglasite, ne glede na razlog - ste rodov propagandist, mogoče skrivate v sebi nadarjenost za novinarsko delo, ali vam je pisanje in fotografiranje preprosto v veselje. Oglasite se, ne glede na vaše izkušnje in znanje. Tabor vam bo omogočil nabiranje izkušenj, morebitnih napak vam ne bomo zamerili. Hkrati k sodelovanju privabljamo izkušene taborniške mačke. Verjamemo, da je lahko kombinacija mladosti in izkušenj samo pozitivna. Naložba v kader še vedno ostaja najpomembnejša.

UVODNIK

Mnogoboji, najpristnejša oblika taborniškega tekmovanja, so vedno močno zaznamovali taborništvo. Niso cilj taborniškega programa, temveč samo eno izmed orodij na poti do cilja. Kljub temu smo jim še v časih bivše skupne države podrejali skorajda vse, predvsem vodova srečanja. Ob vseh pozitivnih učinkih takega načina dela so se prikradle tudi negativne posledice, o katerih tokrat ne pišemo.

Osredotočili smo se na vprašanje, v kolikšni meri moramo spremeniti propozicije mnogoboja. Verjetno ni sporna ugotovitev, da bi morali pravila izpolniti, dopolniti, ponekod tudi korenito spremeniti. Od zadnjih sprememb propozicij je minilo nekaj let. Tukaj se pojavi prvo vprašanje - v kolikšni meri posegati v pravila mnogoboja. Slišimo lahko zagovornike minimalnih sprememb (recimo temu kakovostnih sprememb), zagovornike korenitih sprememb (zavzemajo se za vidno poenostavitev oziroma lajšanje kriterijev), najbolj radikalni pa želijo mnogoboje odpraviti.

K razmišljanju smo povabili nekaj tabornikov, ki so se z opisanimi problemi v preteklosti spoprijeli, poznajo situacijo tudi kot nekdanji tekmovalci, danes pa večinoma le še kot kontrolorji sojenja in organizatorji mnogobojev ali vsaj posameznih panog. Najdlje je šla projektna skupina v ljubljanski Mestni zvezi tabornikov, ki se je problema lotila zelo resno, zato tudi zelo uspešni rezultati niso izostali. Vsekakor primer za vzgled.

Aleš

ales.cipot@rutka.net

Kako globoko bomo posegli v mnogoboje?

Spremenimo propozicije ali raje izboljšamo taborniško znanje?

Matej B. Kobav -
Miki,
miki@rutka.net,
RDR Medvode,
specialist
orientacije in
topografije,
starejšina rudo

No, pa se lotimo dela. Danes imamo na programu zanimivo in aktualno temo "spremenimo propozicije mnogoboja". In občinstvo je završalo: "Ja, super, to hočemo, hočemo spremembo, današnji mnogoboj je zastarel ..."

Na ZTS se ustanovi komisija za spremembo propozicij. In kdo sedi v tej komisiji? Večinoma ljudje, ki že kar nekaj let, če ne desetletij, delujejo v taborniški organizaciji in tudi pripravi mnogoboja. Pa so to res ta pravi ljudje za spremembo propozicij? Verjetno ne. Zakaj ne? Večini od njih se zdi mnogoboj v današnji obli-

ki primeren naši organizaciji in dejavnosti, ki jo opisuje tudi osnovni program. Torej bo ob taki sestavi sprememba propozicij minimalna. Morda bo dodana kakšna nova starostna kategorija, morda se bo kje minimalno spremenilo točkovanje in morda še kakšna malenkost. Nič revolucionarnega in spet bo nezadovoljstvo med rajo, ker do korenite spremembe ni prišlo. Kaj torej narediti, da bodo v komisiji sodelovali tisti, ki si želijo spremembe in imajo ideje?

Se je vaš vod na zadnji orientaciji izgubil ali bolje rečeno zašel z idealne poti? So bile naloge pri vrisovanju pretežke, ali se je zgodilo "samo to", da vam je vodnik pozabil povedati, da vrisovanje spada med taborniška znanja?

Glede na to, da zadnjih nekaj let pripravljam orientacijo za GG, PP in grče na državnem mnogoboju, sem tudi sam že dobil idejo, da bi morda le kaj spremenili. Pa sem si vedno premislil, ker se pri orientaciji, kakršno izvajamo na sedanjih mnogobojih, zahteva le osnovno taborniško znanje, kot je hoja s pomočjo karte, uporaba kompasa in vrisovanje. Edina naloga, ki bi jo lahko spremenili oz. preimenovali je "prehod minskega polja". Upam, da nikomur od vas ne bo treba nikoli hoditi med minami in tudi sam si tega ne želim. Je pa naloga vsekakor koristna, zabavna in enostavna. Vse kar potrebujete je meter, (dovolj dober) kompas in znanje določanja azimuta. Je to preveč za tabornika?

Na žalost ne vidim nobene druge možnosti lajšanja nalog ali spremembe panoge. Če bi spremenili celoten mnogoboj, pa bi bilo vsekakor vredno razmisliti, da bi bil mnogoboj podoben ROTu, kjer se panoge med seboj prepletajo in je znanje orientacije pogoj za prihod na ostale panoge. Vendar bi pri tem izgubili precej druženja, ki je zelo pomemben del mnogoboja.

Kakšna se vam zdi orientacija na mnogobojih, je pretežka? Upam, da ne. Vsakič, ko trasiram progo, se srečam z protislovnimi dejstvi; postaviti enostavno progo za najmlajše kategorije in zahtevnejšo progo za grče. Seveda bi bilo enostavno, če ne bi bili omejeni s številom ljudi, ki so na kontrolnih točkah. Vsekakor bodo grče lažje prehodile enostavnejšo progo, ki je ponavadi podobna progji mlajših kategorij, le da je dodana kakšna mrtva kontrola, kot pa da bi progo naredili bolj zahtevno in bi mlajše kategorije prihajale v cilj s še večjo zamudo in še manj najdenimi kontrolnimi točkami. Kaj sledi iz tega? Proga je speljana po cestah, poteh in ob ali pod linijskimi orientirji. Je lahko še lažje? Mislim, da ne.

Kako uporabno je dobro orientiranje boste na svoji koži opazili takoj, ko boste zavili iz svoje domače ulice. Sam redno uporabljam zemljevide in tudi danes sem si natisnil zemljevid (www.mappy.com) in ga uporabil za večerni jogging. Pa lep pozdrav iz Lyona.

Pionirec na mnogoboju

Tadej Beočanin,
beo@rutka.net,
načelnik RMB
Ajdovščina
(neuradno tudi
specialist
bivanja v naravi
in pionirstva)

pridobiti drugod. Na prvem mestu so to znanja, povezana s pionirstvom in bivanjem v naravi.

Vsebine pionirstva in bivanja v naravi se na mnogobojih odražajo v kurjenju ognjev pri MČ, v spretnostnem tekmovanju pri GG, PP in grčah, postavljanju šotorov iz šotorskih kril pri vseh kategorijah ter pri marsikateri nalogi na kontrolnih točkah.

Panoge so povečini dobre in jih kot član ekipe pionirstva in bivanja v naravi na mnogobojih podpiram. Res pa je, da propozicije niso izpoljene do nivoja, ki ne bi dopuščal dvoumnosti in nepravilnosti.

Na prvem mestu sta tu klasični pionirski panogi - postavljanje signalnega stolpa in hoja z A-jem. Ti dve je namreč mnogoboj spremenil, lahko rečem, da poenostavil, ko je v bitki za točke postavitev obeh objektov podlegel hitrosti in pozabil na kvaliteto. Izkušeni ste uganili, kam ciljам - da, to so vrzni vozli, ki jih devdeset odstotkov ekip natakne na prečne sušice, namesto da bi jih vpletla na nosilne sušice, kot nalaga stroka. Stolp je hitreje postavljen in bo zmogel prestati kratkotrajno ocenjevanje sodnika, vprašanje pa je, če bi prestal dolgotrajno ocenjevanje gledalcev, ki bi veselo plezali po njem. Enak problem vidim tudi pri hoji z A-jem, čeprav se pojavlja v znatno manjši meri, ker je večina ekip že izkusila, da vrzni vozli - temeljni vezav - na prečnih sušicah prav nič ne koristijo.

Postavljanje šotora iz šotorskih kril je panoga, ki jo vsak tabornik enostavno mora obvladati. Tako kot jo obvladajo grče, ki v štirih minutah postavijo šotor iz petih šotork brez napake. Tudi tako kot ekipe MČ, ki z užitek postavijo lep bivak iz dveh šotork, vendar pri tem pozabijo na čas in posledično dobijo za panogo minimalno število točk, ki je kar prepegosto enako nič. Menim, da bi morali mladim tabornikom dopustiti čas, ki jim pripada, da šotor postavijo, tudi če to pomeni odmor med polčasoma nogometne tekme. Ni prav, da so taki šotori ocenjeni z manjšim številom točk, kot pa neuporabni šotori, postavljeni v času košarkarskega time-outa, v katerih bi nas zmočila še jutranja rosa.

Mnogoboje močno podpiram in jim privoščim udeležbo ekip iz vseh rodov. Kljub omenjenim malenkostim podpiram vse panoge, ki so v povezavi z bivanjem v naravi in pionirstvom. Podpiram jih zato, ker so naše - taborniške. Ker izražajo naše spretnosti. Nenazadnje pa tudi zato, ker bi se na njih pozabilo, če ne bi bilo mnogobojev. Ker bi prešli in fazo skavtstva, ki peče piškotke in jih prodaja sosedom, ki nima več znanj, ki nas ločijo od drugih. Taborniška znanja so specifična in prav je, da tako ostane - tudi s pomočjo mnogobojev, ki spodbujajo vodnike in člane k spoznavanju vsebin, ki nas naredijo tabornike. Vidimo se na mnogoboju!

Mnogoboji že leta preverjajo tisto pravo praktično taborniško znanje. Vsebine, po katerih se taborniki razlikujemo od ostalih društev, snovi, ki nas naredijo tabornike in nam dajo znanja in spretnosti, ki jih ni mogoče

TEMA MESECA

Pot do Žaboboja

Blaž Verbič,
član ekipe za
spremembo
propozicij
ljubljskega
mnogoboja,
član IO MZT
blazverbic@rutka.net,
RPK Ljubljana.

Da je mnogoboj na ljubljanskem območju v krizi, nam je bilo že dolgo znano. Od leta 1999 dalje je bila problematika mnogoboja v Ljubljani predmet vseh posvetov načelnikov ljubljanskih rodov, težko je bilo najti zanimanja

za organizacijo, prav tako pa je bila udeležba na mnogoboju s strani rodov zelo majhna. Največji problemi so se kazali v specifični ljubljanskega območja in s tem povezane težave pri izvajanju taborniškega programa in pri nezanimivih panogah mnogoboja tako za organizatorje, kot tudi za udeležence. Glavni obrat se je zgodil leta 2002 na pikniku načelnikov ljubljanskih rodov, ko smo se na pobudo načelnikov dogovorili, da se lotimo sprememb propozicij mnogoboja in tako tekmovanje spet aktualiziramo ter ga s tem približamo tako tekmovalcem kot organizatorjem.

Posebna skupina za pripravo sprememb mnogoboja je imela pred seboj precej zahtevno nalogo. Že v začetku so si bili enotni, da morajo nekatere panoge taborniškega mnogoboja ostati nespremenjene. Spremembe so bile tako usmerjene predvsem na popestritev tekmovanja, uvajanje novih potrebnih panog in izvajanje nekaterih panog na bolj zanimiv način. Prednost tekmovanja je tudi v njegovi odprtosti, saj se lahko katerokoli panogo kardarkoli spremeni, ukine ali zamenja. Pripravljene propozicije smo praktično preizkusili na prvem tekmovanju Žaboboj leta 2003, kjer se je tekmovanje izkazalo kot zelo uspešno.

Na posvetu načelnikov območij ZTS so bile predstavljene spremembe mnogoboja v Ljubljani, načelniki pa so se strinjali, da je Žaboboj kvalifikacija za državni mnogoboj v Ljubljani, s čimer je tekmovanje dobilo še dodatno priznanje. Žaboboj je tako postal prvi večji korak k spremembam propozicij mnogoboja ZTS, o katerih se tudi že dolgo časa govori. Ne samo s preoblikovanjem panog, pač pa tudi s spremembo načina tekmovanja, kjer imajo tekmovalci več možnosti za aktivno sodelovanje in zabavo. Pri tem pa moramo seveda obdržati nekatere taborniške veščine, prav tako pa ne sme trpeti kvaliteta izkazanega znanja na tekmovanju. Tega smo se držali tudi pri spremembah propozicij v Ljubljani.

Pot do Žaboboja je bila dolga in naporna, vložena je bilo mnogo časa in truda skupine za preoblikovanje mnogoboja ter načelnikov rodov. Vendar se je naš trud izplačal. Plačilo za opravljeno delo je bilo zadovoljstvo ob zelo velikem številu udeležencev tekmovanja in nasmejani obrazi tekmovalcev in organizatorjev. S spremembami propozicij smo vendarle uspeli obdržati tekmovanje v taborniških veščinah v Ljubljani. In prav tako bo potrebno ponuditi določene spremembe in večjo pestrost mnogoboja ZTS, ko bo širša taborniška javnost izrazila potrebo po tem.

TEMA MESECA

Projekt Žaboboj

Meti Buh,
meti@rutka.net,
RaR Ljubljana,
članica skupine
za pripravo
Žaboboja

set, je bil zadnji čas za alarm. Priznati smo si morali, da mnogoboj v takšni obliki, ne odgovarja več željam niti članov niti vodnikov. Tako se je zbrala desetčlanska ekipa, ki je pod vodstvom Aje Drozg na noge postavila mnogoboj ljubljanskih tabornikov - Žaboboj.

Pri oblikovanju novih propozicij smo glavne panoge kot so ogenj, orientacija, šotorka in lokostrelstvo ohranili, saj ta znanja še vedno predstavljajo jedro taborniškega življenja. Nato pa smo dodali še nekaj novosti, nekaj, kar bi ponovno zmotiviralo naše člane.

Medtem ko se tekmovanje za murne praktično ni spremenilo, se lahko medvedki in čebelice na Žaboboju pomerijo še v treh novih disciplinah. Točke si lahko prislužijo tudi s petjem pesmi, pravilnim pakiranjem nahrbtnika ali sestavljanjem enostavnega uporabnega predmeta z žebli, vozli in vezavami.

Gozdovniki in gozdownice rešujejo naloge v sklopu lova na zelenjavo in bivaka. Lov je v bistvu klasična orientacija, le da se na kontrolnih točkah tekmuje v različnih panogah (skica, A-janje, gospodar) in zbira zelenjavo. Ta konča v loncu le malo kasneje - na bivaku - in ekipi prinese nove točke, tako kot ognjišče in šotor.

Vespošno razgledani PPji in grče pa morajo biti pripravljeni na vse discipline, saj se set njihovih nalog žreba šele na tekmovanju samem. In to iz vseh kategorij - od murmov do starejših GGjev.

V vseh kategorijah razen pri murnih je nekaj panog izbirne narave. Odločitev, ali zbirati točke na primer s petjem ali zabijanjem žebeljev, je tako na tekmovalcih samih. Vsekakor pa je največ veselja z "vlaganjem žabe", ki poteka že ob prijavi. Ekipa vloži joker v panogo, v kateri se počuti najbolj suvereno in ta jim podvoji osvojene točke. Čeprav se sliši malo hazardersko, je prav super gledati male tabornike, ki tehtajo, v kateri disciplini so najbolje pripravljeni. Obe omenjeni novosti sta vsekakor vzpodbudili bolj aktivno sodelovanje tekmovalcev.

Prvi Žaboboj smo izpeljali leta 2003. Tekmovalci in vodniki so navdušeno sprejeli nekaj novega in število udeležencev se je več kot početerilo. Nasproti je stopila tudi ZTS, ki je s priznanjem Žaboboja omogočila, da so se zmagovalne ekipe enakovredno udeležile državnega mnogoboja. Zelo veliki udeležbi smo bili priča tudi lani in verjetno bo prav tako veselo tudi na tradicionalnem tretjem Žaboboju, za katerega so priprave že v polnem teku.

Naj poudarim, da z našim projektom nismo želeli kritizirati in zavreči starega mnogoboja, temveč dokazati, da je prav nenehno nadgrajevanje in spreminjanje akcij tisto, kar mlade tabornike najbolj pritegne. Predvsem pa nas je razveselilo dejstvo, da so mladi (tudi "razvajane ljubljanske srcaje") še vedno navdušeni nad taborniškimi tekmovanji - če smo le dovolj fleksibilni, da jih ponudimo v pravi obliki.

Več informacij o Žaboboju, tudi propozicije, lahko najdete na naslovu <http://zaboboj.rutka.net>. Morda pa lahko poskusite tudi vi.

Fotografije: Aleš Jurak.

Na področju mnogoboja smo se pred nekaj leti v MZT srečali z velikim problemom - novodobna ljubljanska taborniška mladina se za "dobri" stari mnogoboj ni več zmenila. Kakšno leto smo vzkroke še iskali drugje, ko pa je število ekip padlo na de-

Spremeniti mnogoboje? Trenutno ne, hvala. Mnogoboji so še vedno zakon!

Matjaž Jesenšek
- Jess,
jess@rutka.net,
RSG Koper,
načelnik
Komisije za
taborniški
program v ZTS

Pisala se je sredi in zvečer je zvonil telefon in na drugi strani odgovorni urednik revije Aleš s predlogom, naj napišem, kaj si mislim o mnogobojih in povezavi z osnovnim taborniškim programom. Seveda sem mu takoj odgovoril, da

ni blema, ker je tabornik vedno pripravljen pomagati.

Od nekdaj mi je bilo po sebi jasno zakaj mnogoboj. Zato, da pridem z ekipo, s katero sem se družil, eksperimental in vadih skozi celo leto, da pokažem, kaj smo se skupaj naučili, da se srečamo, spoznamo še z ostalimi taborniki in da se malo pomerimo z njimi v panogah in po končanem tekmovanju tudi družimo. Ta zakaj me še vedno spremlja kljub temu, da gledam iz druge pozicije. S pogledom v zgodovino slovenskega taborništva lahko pridem do namena mnogobojev, zakaj so mnogoboji sploh nastali.

Namen mnogobojev je bil preverjanje pridobljenega taborniškega znanja. Namesto testov so si modri možje v preteklosti zamislili takšen večnivojski preizkus na novo pridobljenega znanja. In to velja še danes. Ko se pogovarjam naokoli z drugimi taborniki, vedno slišim različna mnenja, ali so mnogoboji še vedno aktualni ali ne. Meni trenutno so. Kar bi spremenil pri trenutnih propozicijah je to, da bi nekatere stvari še bolj razumljivo razložil, da ne bi bilo dvoumnosti. Drugega pa ne bi spreminjal, za enkrat. Zakaj? Smo na pragu delovanja po vzgojnih ciljih in se bomo morali vprašati, ali z mnogoboji dosegamo vzgojne cilje in katere, potem pa se lahko pogovarjam o spremembi mnogobojev. Mi je pa zelo zanimivo to, da po največjih spremembah mnogobojev kličejo tisti taborniki, ki jih osebno na državnih mnogobojih še nisem srečal. Tisti, ki pa že mnoga leta prihajajo na mnogoboje, tudi z več ekipami, pa jim mnogoboji odgovarjajo in ne bi kaj veliko spreminjali. Tako, da bodo te dileme večne. Osebno bolj verjamem tistim, ki vidim na mnogobojih.

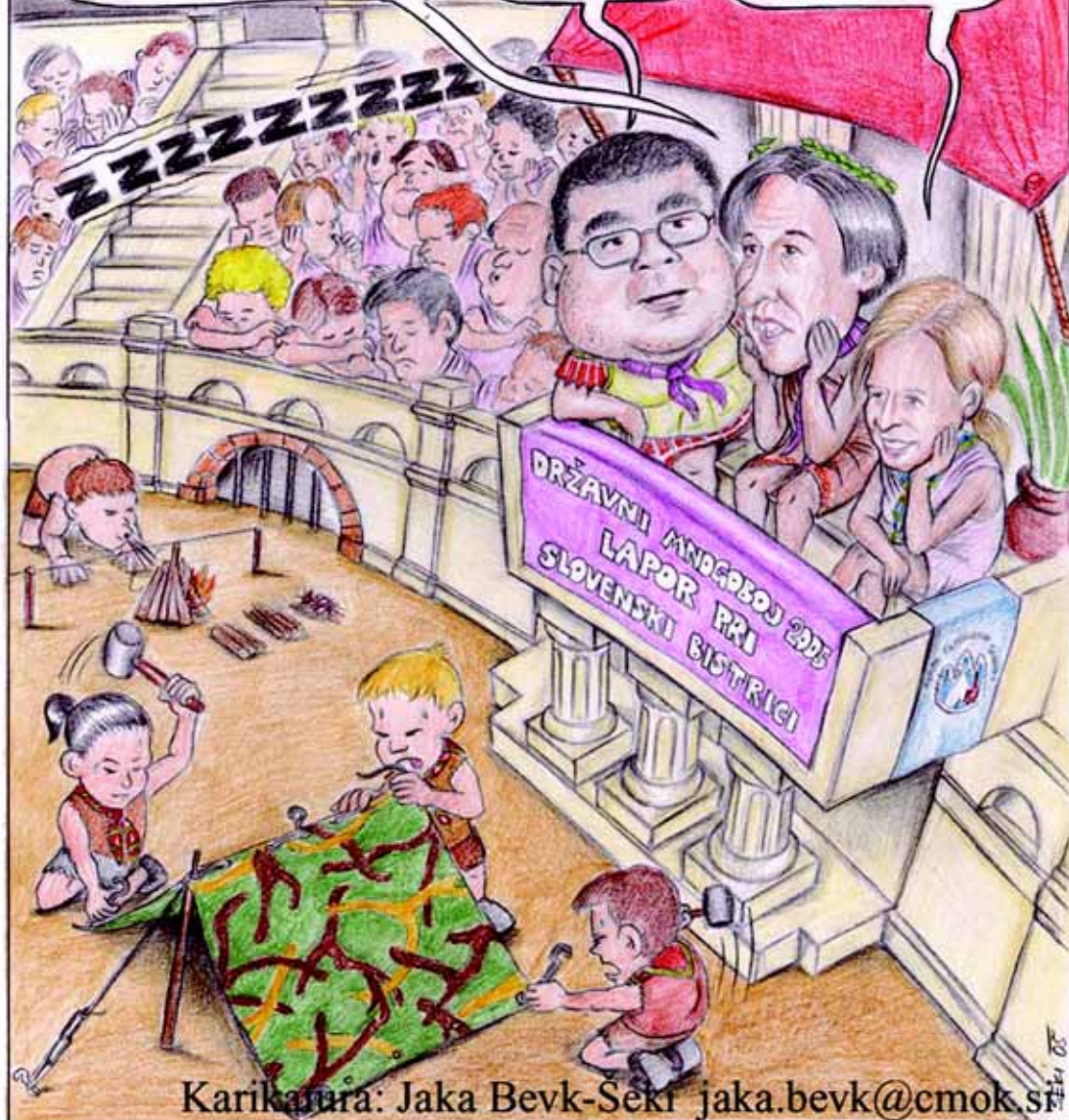
Za drugo leto bi spremenil to, da se območni mnogoboji dejansko izvedejo in da na državnega pridejo ekipe, ki so bile na območjih najbolje. Takrat bo državni mnogoboj še bolj pridobil na kvaliteti. To so dejanske spremembe, ki si jih trenutno želim v tej organizaciji glede samih mnogobojev.

KRUHA IN IGER...

AH...LJUDSTVO NI VEČ ZADOVOLJNO! POTREBNE BODO NOVE, POPOLNOMA DRUGAČNE IGRE!!

AMPAK TO NE BOMO VEČ MI! VAŽNO JE DA SE ŠE VEDNO SREČAMO IN DRUŽIMO!

KAJ PA ČE BI SAMO SPREMENILI PROPOZICIJE. V NAŠI PROVINCII SE JE TO IZKAZALO ZA DOBRO POTEZO!

Karikatura: Jaka Bevk-Seki jaka.bevk@cmok.si

KOLUMNINI

Amerikanec
amerikanec@rutka.net

Kure ali jajce

Ni pomembno, kaj iz nas napravijo, pomembno je, kaj mi napravimo iz tistega, kar so iz nas napravili.

(Saint Genet, komediant in mučenik, Sartre, Jean-Paul, 1905-1980)

V prejšnjem Taboru je bila v pogovoru s starešino Zveze tabornikov Pomurja izrečena pomembna misel. Da ne bi bila spregledana, jo ponavljam še enkrat: "... Še posebej zato, ker smo vzgojna organizacija in bi se morali bistveno več posvečati tej plati našega dela. Dodelati program, ki v pravem pomenu besede pomaga vzgajati človeka z veliko začetnico, vzgojiti kader, ki je ta program sposoben sprovesti v življenje. ...".

Zveza tabornikov Slovenije je v osnovi zveza taborniških društev - rodov. Ti rodovi so se v to zvezo povezali, ker imajo skupen cilj - vzgoja mladega človeka v skladu s principi in metodo skavtskega gibanja. In ker združeni to lažje in učinkoviteje dosegajo. Čeprav se zadnje čase precej ukvarjamo s samo organizacijo, ne bi smeli pozabiti na vsebino. Organizacija je le lupina za vsebino. Kot pri jajcu: vsebine je veliko, organizacija (lupina) pa vse to drži skupaj in podpira vsebino, da se ne razleže. Seveda je odveč poudariti, da nas večinoma zanima vsebina lupine. Od rebkih priložnostih pa tudi sama lupina (npr. velikonočno barvanje pirhov).

Če je v taborniški organizaciji vsebina naš program, potem lupino predstavlja podpora temu: povezanost v skupno organizacijo - ZTS, usposabljanje, izobraževanje in pomoč kadrom v organizaciji, materialna podpora in pomoč ... Vodstvo organizacije - tako se vsaj zdi - več časa namenja lupini, kot bi jo moralo vsebini - programu. Pri tem pa se prav tako zdi, da so tisti maloštevilni, ki se s programom vseeno ukvarjajo, osamljeni in pre malo usklajeni.

Občutek je lahko varljiv in se v resnici na področju programa dogaja ogromno. Če je tako, pa je veliko bolj strašljivo to, da te spremembe ne prihajajo v rodove. Celo ne do območij. Pred leti, ko sem bil še sam član programskih komisij, je bil običaj, da so v programske komisije vključeni predstavniki vseh območij. Tudi zato, da so se lahko oblikovale rešitve, ki so bile primerne za vsa okolja. In da je bil zagotovljen prenos novosti v lokalna okolja. In da je prihajalo do izmenjave izkušenj, mešanja idej in rešitev. Danes žal ni več tako.

Pa sem prepričan, da bi moralo biti. Osebeno menim, da bi komisije morale biti sestavljene iz pomočnika načelnika ZTS za program za posamezno vejo in predstavnikov območij. Ta komisija pa bi za izvedbo posameznih projektov oblikovala manjše, izvedbene skupine, ki pa bi vključevale tudi strokovnjake s področja, za katero bi bila ta skupina oblikovana. Prepričan sem, da je mnogo tabornikov, ki so strokovnjaki za posamezno področje, pa nimajo časa ali želje sodelovati v komisiji. Lahko pa bi (in prepričan sem, da bi bili za tak način dela) svoje znanje, izkušnje in čas vložili v konkreten projekt, konkretno delo.

Komisija sama po sebi pa bi določala politiko programa za določeno vejo in skrbela za prenos v lokalna okolja (na območja, v rodove).

Upam, da bomo uspeli postaviti program spet v ospredje našega dela, naših razmišljanj in našega truda. Predvsem v vodstvu organizacije (rodovi se - verjamem - s programom ukvarjajo ves čas).

Boris Mrak
boris.mrak@epn.ba

Čas velikih sprememb in temeljitega premisleka o prihodnosti

Danes, 9. maja 2005, praznujemo dva praznika, in sicer 60. obletnico konca druge svetovne vojne in zmage nad fašizmom in dan Evrope. In Slovenija ter s tem njeni državljani smo, kot člani Evropske unije, seveda ponosni na to. Pred natanko 55 leti se je začela razvijati ideja o združenji Evropi in njenem tesnem povezovanju in skupnem življenju. Spoznanja, ki so temeljila na izkušnjah prve in druge svetovne vojne in posledicah, so pripeljala evropske države in narode do spoznanja, da je napredek možen samo s sodelovanjem in skupnim delom. Če je bilo to pred toliko leti videti še kot utopija, je danes seveda to resničnost in samo želimo si lahko, da bodo v prihodnjih letih članice te skupnosti postale tudi preostale države Evrope.

Kaj pa mi, taborniki? Smo se iz te zgodovinske izkušnje sploh kaj naučili? Ali sploh razmišljamo o tesnejšem povezovanju in sodelovanju? Ali smo sposobni izpeljave skupnih projektov? Ali pa še vedno razmišljamo tako kot pred mnogimi leti, ko je vsak rod seveda želel uveljaviti zgolj svoj prav in zgolj svojo idejo. Ali smo sposobni stopiti skupaj ali pa bomo še naprej delali vsak na svojem vrtilčku in razmišljali o svojega rodu, ne pa o usodi celotne organizacije?

Če človek spremlja in prebira zapisnike starešinstev ZTS seveda dobi občutek, da počnemo ravno to zadnje in nas, kot vse kaže, velike spremembe v okolju, v katerem živimo in na katerega prisegamo, ne prepričajo o tem, da bi se po tolikem času vsekakor morali spremeniti. Še vedno izgubljam neskončno veliko časa za razprave o malenkostih, kot je na primer članarina, ali naj bo ta kak tolar več ali manj in kako naj se porabi. Pri tem pa seveda večina razpravljavcev tišči figo v žepu in zgolj promovira sebe in svoj nastop pred publiko. V resnici pa so potem ti "predstavniki" rodovi tisti, ki v domačih logih najbolj glasno zagovarjajo ozkost razmišljanja in delovanja, zgolj in samo v korist domačega rodu, na skupne dogovore pa pozabijo že takoj, ko zapustijo sestanek starešinstva. S takim načinom razmišljanja in delovanja, seveda organizacija nima prav nobene možnosti za preživetje, kaj šele za napredek v družbi, ki se razvija izredno hitro in ko je prisotna vedno večja konkurenca tudi med nevladnimi nepridobitnimi organizacijami, kamor vsekakor uvrščamo tudi Zvezo tabornikov Slovenije in njene člane, posamezne rodove. Da ne bo pomote ali napačnega razumevanja! Leta 1990 je bilo v Sloveniji registriranih 10.320 društev, leta 1995 13.984 društev in leta 2003 18.577 društev (podatki Ministrstva za notranje zadeve RS). Koliko prebivalcev pa ima Slovenija? Nekaj manj kot dva milijona in število se že nekaj let skorajda ne spreminja. Če je bilo možno v preteklosti preživeti s tako ozkim razmišljanjem in o relativno skromni konkurenci (vsaka nevladna organizacija - društvo ponuja na trgu vrsto najrazličnejših dejavnosti) to v prihodnje seveda ne bo možno. Skrajni čas je, da organizacija in z njo vsi rodovi in njihovi člani, najdejo/najdemo dovolj moči in volje, da korenito spremenijo/spremenimo način razmišljanja in dejanskega delovanja celotne organizacije in ne zgolj na deklarativni ravni. Čas je, da se poslovimo od drobnjakarstva in zapiranje v lastne vrtilčke. Časi in pogoji za delo so se korenito spremenili in skrajni čas je, da se končno o vsem tem vprašamo vsi skupaj in vsak član zase, kako naprej! Čas je, da se spremenimo tudi mi sami!

Sarajevo, 9. maj 2005

Splošni pogoji in roki prijav na izo- braževalne tečaje ZTS

Rok prijav za udeležence je 30. maj 2005.

V primeru večjega števila prijav kot je predvidenih mest bomo upoštevali datum prijave. Kasnejše prijave bomo sprejemali samo v primeru popolnitve mest za posamezne tečaje, seminarje in delavnice.

Če bo prijav manj, kot je najmanjše predvideno število udeležencev za posamezen tečaj, seminar ali delavnico, bo ta odpovedan.

Pri pogojih za starost udeleženk in udeležencev velja koledarsko leto.

Prijava je potrjena, ko je nakazana polovico tečajnine; drugo polovico je potrebno poravnati najkasneje 20 dni pred začetkom tečaja.

Tečajnino se nakaže na transakcijski račun ZTS št. 02010-0014142372 s pripadajočo sklicno številko.

Cene tečajev in sklicne številke za nakazila:

TEČAJI GŠ	CENA (sit)	SKLIC PRI VPLAČ. NA TRR
Tečaji za vodje	33.000	00 10508+davčna št. rodu
Tečaj orientacije in topografije	34.000	00 10505+davčna št. rodu
Tečaj bivanja v naravi in pionirstva	25.000	00 10506+davčna št. rodu
Lokostrelski tečaji	37.200	00 10511+davčna št. rodu

Roki za odpoved udeležbe:

· nad 20 dni pred začetkom tečaja - brez stroškov.

· od 20 do 7 dni pred tečajem - organizator zadrži 10% tečajnine (administrativni stroški)

· kasnejša odpoved - organizator zadrži 50% tečajnine (stroški organizacije)

Prijave zbiramo preko spletne prijavnice na znanje.rutka.net.

Dodatne informacije na spletni strani znanje.rutka.net.

Vprašanja pošljite na zts@rutka.net.

WWW.RAZGIBAJMOZIVLJENJE.NET

Spletni portal www.razgibajmozivljenje.net zagotavlja brezplačen dostop do najpopolnejšega nabora športno-rekreativne ponudbe v Sloveniji.

Vabimo rodove, da se vključijo v izmenjavo vabil na tekmovanja in ostale rekreativne prireditve. Več informacij o načinu sodelovanja na www.spic.si.

Slovensko planinsko orientacijsko tekmovanje

Mladinska komisija Planinske zveze Slovenije vabi na Slovensko planinsko orientacijsko tekmovanje, ki bo v Laškem 21. in 22. maja 2005. Razpis in več informacij na www.orientacija.net.

Ponudba za taborna prostora v Posočju

Rod Sivega volka oddaja taborni prostor v Kredu pri Kobaridu v času poletnih počitnic. Dnevna cena najema je 6000 SIT. Nad tabornim prostorom je izvir

pitne vode. Nujna je uporaba prenosnih stranišč. Dodatne informacije: Rade.Pribakovic@ivz-rs.si ali Rod Sivega volka, Štefanova 9, 1000 Ljubljana.

Rod Sivega volka oddaja taborni prostor v Kal - Koritnici v času poletnih počitnic. Dnevna cena najema je 9500 SIT. Taborni prostor je opremljen s

sanitarijami in umivalnico s tekočo vodo. V bližini tabornega prostora je izvir pitne vode. Možen je popust za manjše skupine in taborjenje v avgustu.

Dodatne informacije: Rade.Pribakovic@ivz-rs.si ali Rod Sivega volka, Štefanova 9, 1000 Ljubljana.

RSV Ljubljana

Razpis za udeležbo v vodniški šoli koroško-šaleškega območja, III. izmena (18. 7. - 27. 7. 2005)

Rod Pusti grad iz Šoštanja že dolga leta sam izobražuje in usposablja vodnike v rodu. Izobražujemo tako vodnike MČ, kot tudi vodnike GG.

Pridružujejo se nam tudi taborniki rodov, ki sami nimajo možnosti izobraževanja ali pa imajo za to premalo izkušenj. V prejšnjem letu smo skupaj z drugimi rodovi uspešno ustanovili novo koroško-šaleško območje in ena izmed naših prioritetenih nalog v novem območju je pomoč drugim rodovom v območju. Mislimo, da s svojim taborniškimi znanjem in izkušnjami lahko pomagamo tudi pri izobraževanju vodnikov.

Vzpostavljen imamo izredno učinkovit sistem izobraževanja. V času letnega taborjenja v Kajuhovem taboru v Ribnem pri Bledu izvajamo VODNIŠKO ŠOLO S PROGRAMOM "VODNIK MČ", ki traja 10 dni, vodniki pa pridobijo znanja iz področja vodenja in programa za delo z MČ. V jesenskem času pa izvajamo USPOSABLJANJE VODNIKOV MČ S PROGRAMOM "VODNIK GG", ki traja 3 dni, vodniki pa pridobijo in izpopolnijo svoje obstoječe znanje za delo z MČ z diferencialnimi znanji za vodenje vodov GG. V zvezi s programom za delo z GG pa čez leto po potrebi izvajamo dvodnevne delavnice s področij ORIENTACIJE IN TOPOGRAFIJE, PIONIRSTVA IN BIVANJA V NARAVI TER PREHRANE IN ŽIVLJENJA V NARAVI (odvisno od tega kakšne potrebe po znanju se pojavijo), ki jih vodijo specialisti iz teh področij.

Izobraževanje vodnikov MČ

Organizator: rod Pusti grad Šoštanj (vodji šole Tomaž Sinigajda - SiNi in Vid Novak). Termin in kraj: 18. 7. - 27. 7. 2005 Kajuhov tabor Ribno pri Bledu. Št. prostih mest: 15

Vodniška šola bo potekala v sklopu letnega taborjenja rodu, tako da se bodo tečajniki vključili v program taborjenja tam, kjer bo to potrebno za praktično izvajanje izobraževanja, svoje pridobljeno teoretično znanje pa bodo lahko takoj tudi praktično preizkusili s sodelovanjem pri izvajanju programa MČ na taborjenju.

Vodniška šola bo potekala v skladu z obveznimi vsebinami za vejo MČ, ki jo določa KOPR ZTS.

Vsebine iz področij: Program MČ, Vodenje MČ, Taborniška organizacija Vsebine bodo podajali izkušeni taborniki (inštruktorji, specialisti, pedagogi, ...) iz vseh nivojev (rodov, območni, zvezni, ...)

Literatura za vodniško šolo MČ (tečajniki dobijo priročnike): Moj vod, Osnovni program, Temeljna načela, Delo z MČ (I - IV), Vodova knjižica in dnevnik, Interno gradivo vodniške šole in vodniško izkaznico.

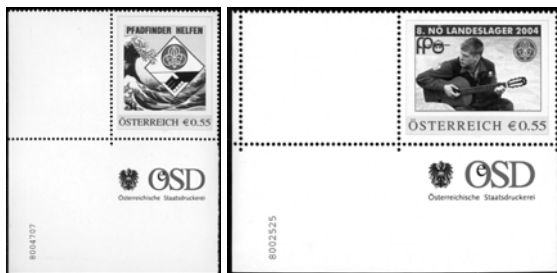
Cena seminarja: 31.000,00 tolarjev (vključuje desetdnevno bivanje in prehrano).

Prijave: rok prijav do 25. junija 2005 na naslov TOMAŽ SINIGAJDA, CANKARJEVA 16, 3325 ŠOŠTANJ
GSM: 041/449 173, sini@rutka.net

Taborniški pozdrav!

VODJI VODNIŠKE ŠOLE Tomaž Sinigajda in Vid Novak

TABORNIŠKE NOVICE

Personalizirane znamke

Že pred leti so nekatere države omogočile privatnikom ali organizacijam možnost na vinjetah ali sopoljih ob znamkah natisniti osebno oziroma društveno ali drugačno službeno sporočilo. Dodatek ni imel statusa znamke, pač pa si znamko s tem dodatkom, ki se je držal službene znamke, lahko uporabljal kot običajno znamko - za plačilo pošne storitve. Kot pri vsaki novotariji se je tudi ob takih znamkah najprej navdušenje dvignilo, po nekaj letih pa upadlo. Pošte Avstralije, Anglije, Finske in Kanade, kasneje tudi Avstrije, so ponudile posameznikom in podjetjem možnost naročila pošnih znamk z motivom, ki ga sami izberejo. V tem primeru je šlo za dodatni natis na že pripravljene znamke. Torej je tako nastala službeno veljavna znamka s posebnim motivom, ki ga je izbral naročnik.

Pred dnevi so to možnost že drugič izkoristili avstrijski skavti, ki so izdali že drugo tako personalizirano znamko. Na osnovno podlago za 0,55 EU je avstrijska državna pošta natisnila motiv za pomoč skavtom, na drugo pa reklamo za 8. deželni skavtski tabor 2004.

Glede na številne pripombe filatelistov ali take znamke sploh kaj veljajo je dolgoletni predsednik Komisije za tematsko filatelijo pri Svetovni filatelistični zvezi Giancarlo Morolli zapisal: "Če s temi znamkami lahko označimo plačano poštnino na pošni pošiljki in pošta to pošiljko prenese na naslovnika, potem imajo enako funkcijo in jih lahko uvrstimo v vsako filatelistično zbirko."

Zbiralci pa bodo pohiteli, da bodo čimprej dobili take znamke, saj predpostavljamo, da gre za manjše naklade in bodo znamke zato toliko bolj zanimive, morda tudi dražje na filatelističnem trgu. Avstrijski skavti so že pohiteli.

Slovenska pošta napoveduje tudi pri nas že v drugi polovici leta 2005 možnost tiskanja personaliziranih znamk.

Tone Simončič
anton.simoncic@telemach.net

Foto: SINI.

Sodniški seminar 2005

Bliža se čas taborniških tekmovanj, med katere spadata tudi področni in državni mnogoboj. Zaradi pomanjkanja sodnikov smo organizirali drugi sodniški seminar koroškega, šaleškega in zgornjesavinjskega območja. Naš letošnji gostitelj je bil rod Bistrega potoka iz Mute. Kljub slabemu vremenu so poskrbeli za vse potrebno (prostor, opremo, hrano - taboško govejo juho in makaronflajš). Dan smo pričeli zgodaj zjutraj, saj je bil zbor udeležencev predviden ob osmih zjutraj. S predavanji smo pričeli takoj po zajtrku (njam, njam ...). Glavni organizatorki Helena in Andreja sta desetim tečajnikom za dobrodoščilo postregli s pristopnim testom, ki so ga vzeli zelo resno. Ker zaradi vremenskih pogojev ni bilo možno praktično predstaviti vseh panog, smo se predavatelji morali zateči k improvizaciji. Da se v učilnicah ni preveč ohladilo, smo pospešili tempo in do kosila obdelali skoraj vse teme. Po končanem seminarju smo sklenili, da se 28. maja zopet vidimo v Muti in pokažemo vse pridobljeno znanje.

Vesna & Matija

Očistili Kranj četrtič

2. april je v Kranju zaznamovala tradicionalna čistilna akcija, letos že četrta po vrsti. Kranjski taborniki smo zopet stopili skupaj in v sodelovanju s poslovno skupino Sava naredili nekaj za naše mesto. Zbirni prostor je obiskalo približno 500 ljudi, zbrano je bilo 90m³ odpadkov. Letos preseneča spremljevalni program s tradicionalno peko palačink, likovno delavnico in animatorskimi popestritvami. Predstavila pa so se tudi številna društva, od civilne zaščite, jamarjev, reševanih psov, gasilcev, potapljačev do radioamaterjev. Odzivi so bili res pozitivni, tako da nam preostane samo še nadaljevanje te koristne tradicije, pridružite se nam naslednje leto, smeti žal nikoli ne zmanjka.

Bača
barbara.bacnik@rutka.net

Taborni prostor v Prelekiji

Sredi zelenih panonskih gričev v bližini Ljutomera rod Vedri Preleki Ljutomer ponuja tabornim izmenam iz vse Slovenije najem tabornega prostora velikosti 2ha. Prostor obsega šotorišče z ognjiščem in gozdne površine.

Šotorišče je oskrbovano z električno energijo in vodo ter opremljeno s sanitarijami in kuhinjo s pripadajočo opremo.

V oddaljenosti 10 minut od tabornega prostora je obnovljeno termalno kopališče z dvema bazenoma, uro oziroma uro in pol hoje stran pa se nahajata jezera, primerni za bivačiranje.

Cena najema tabornega prostora je ugodna. Za več informacij pokličite 041 480 870.

RVP Ljutomer

Taborniška filatelistična glasila

Taborniška filatelija je izredno razvejana med taborniki po vsem svetu. Lastna glasila izdajajo praktično vsa društva, ki štejejo vsaj dvajset aktivnih članov. Posamezni klubi si izmenjujejo literaturo, lastna glasila in informacije o morebitnih izmenjavah filatelističnega gradiva (znamke, dopisnice, kuverte, telegrami, odpremnice, prevzemnice, maksimum karte ...).

Med zelo zanimiva in morda najkvalitetnejša glasila po vsebini sodi dvomesečnik, ki ga izdaja angleški (londonski) Scout and Guide Stamps Club. Sam sem član tega kluba petindvajseto leto in moram reči, da je zanimiv, poučen, vključuje člane z vsega sveta in informira o tekočih dogajanjih na filatelističnem taborniškem področju. Objavijo tudi vse novice s področja taborniške filatelije. Tako je ves svet preko SGSC seznanjen tudi s taborniškimi dopisnicami in kuvertami, ki jih izdamo v Sloveniji. Pripravljamo posebno informacijo o slovenskih skavtskih znamkah, ki so jih po vojni izdajali slovenski skavti v begunskem taborišču Barletta pri Bariju v Italiji. Gre za edinstven primer v svetu! O tem je bila precej slaba objava reprodukcij znamk tudi v Taboru.

Tone Simončič

anton.simoncic@telemach.net

Lov na domene

Natanko ob deseti uri se je 4. aprila letos pričel odprt boj za slovenske domene s končnico .si po načelu "kdor prvi pride prvi melje". Zvezi tabornikov Slovenije je uspelo pridobiti večino mamljivih domen s taborniško vsebino, kot so: tabornik.si, taborniki.si, zts.si, scout.si, scouting.si, scouts.si.

Tina Bržan

Čistilna akcija in 14. Cerarjev memorial

Na dan tabornikov in na dan zemlje 22. aprila 2005 je na območju rodu Skalnih taborov potekala čistilna akcija. Udeležilo se jo je kar lepo število tabornikov. Taborniki, ki smo sodelovali na čistilni akciji, smo s skupnimi močmi čistili sprehajalne poti in ostale površine. Smeti smo seveda ločevali in tako pridno polnili ekološke otoke po občini Domžale. Skupaj smo po grobi oceni pobrali preko 100 kg smeti, ki vsekakor ne sodijo na zelene površine našega mesta.

Naslednji dan, v soboto 23. aprila, pa smo se domžalski taborniki kot vsako leto zbrali v občinskem parku, kjer je potekal tradicionalen Cerarjev memorial. In kaj smo počeli? Začeli smo z igro Skriti tabornik, ki smo jo izvedli prvič in je zelo dobro uspela. Nadaljevalo se je z dogajanjem za občino, kjer so se lahko mladi taborniki poizkusili v spretnostnem poligonu, šotoriki in šotoru, lokostrelstvu, pionirstvu ter se zabavali pri šaljivih igrah. Največje zanimanje pa so po pričakovanjih vzbudile slastne palačinke. Privabile so tudi ostale obiskovalce, ki so se poleg čakanja pomerili še v kakšni disciplini. Občanom smo tako predstavili našo dejavnost in se izkazali kot zgledni taborniki, mi pa smo preživeli še eno lepo sončno taborniško soboto.

Rok in Petra, RST

Pomladovanje XI. SNOUB

Mariborski taborniki so pomladovali na Skomarju, kamor so se nazadnje odpravili leta 1999. Program je bil pester, od norčij na snegu, brenkanja kitar, sprejema novih tabornikov in krsta. V ospredju pa je bil lov za Kekcem skozi prijetno in zabavno zastavljene naloge. Pozabili niso niti na taborniško torto. Njihove norčije si lahko ogledate na njihovi spletni strani xisnoub.rutka.net/Skomarje2005.. Dory & Ninocka dodajata: "Kaj pa Kekec", vas slišim spraševati (who is da real Kekec)? Ugotovitev: Mali smejoči Kekec živi v vsakem od nas."

STAROSTNE VEJE

Korak k celoviti prenovi taborniškega programa

Starostne veje v ZTS

Pred časom je predlog o novem sistemu starostnih vej vzpodbudil živahno razpravo o namenu in smiselnosti sprememb na tem področju. O tem je bilo možno razpravljati na rutkinem forumu, nekaj mnenj pa je bilo objavljenih v februarjem Taboru. Komisija za taborniški program, ki je glede na namen organiziranja izvajanja programa po starostnih vejah nekako pristojna za urejanje tega področja, je pripravila strokovne podlage, zbrala argumente in mnenja in pripravila predlog, ki je pred teboj.

Že kmalu po prvih odzivih na predlog, ki je bil "v glodanje" ponujen jeseni lansko leto, je bilo jasno, da je potrebno nekaj dodatnih pojasnil, ki v taborniški javnosti niso bila predstavljena na pravi način.

Prva od njih je bilo vsekakor vprašanje, zakaj sploh spremembe. Odgovor, ki se je ponujal sam po sebi, je bil vezan na spremembe statuta, ki bo ugledal luč sveta na jesenski skupščini ZTS. Če se že sklicuje skupščina in spreminja statut, pa spremenimo še starostne veje - modna muha torej. Resnica je daleč od tega, čeprav je napovedana statutarna skupščina dober moment za kakršnekoli spremembe. Težnja po prevetritvi in uskladitvi starostnih skupin leži v prenovi programa, ki po korakih RAP-a (Renewed approach to Programme) poteka že nekako od leta 1999 s pripravo in sprejetjem izjave o vzgoji v ZTS. Sledilo je oblikovanje področij osebnega razvoja in splošnih vzgojnih ciljev. Ta korak je Komisija za program uspešno zaključila v marcu letos. Naslednji, torej trenutno aktualen korak, predstavlja identifikacijo razvojnih stopenj mladega človeka in pa oblikovanje starostnih vej, temu pa bo sledilo oblikovanje vzgojnih ciljev po vejah in pa priprava nabora programskih aktivnosti. Gre torej za aktualno prenovu programa, ki pa predstavlja dolgotrajen proces spoznavanja, izgradnje temeljnega razumevanja in

Matic Stergar
mstergar@kss-loka.si

MEDNARODNA STRAN

Lep pozdrav vsem skupaj! Tokrat boste priča mednarodnim stranem malce drugače. Manj bom govoril, lahko pa si boste veliko več ogledali. Ponujam vam slikovno reportažo z Angelskega otoka - poglejte si in boste videli, da je res angelski! Do naslednjic ...

Marsikdo si kot raj na Zemlji predstavlja kakšen tropski otok. Krokodilka Zala je lansko leto obiskala enega izmed njih in - ne boste verjeli - tam spoznala tudi tabornike! Oglejte si njeno predstavitev.

Predstavljam kolumbijske skavte iz otočka San Andres v Karibskem morju. Niso povsem navadni skavti, temveč so "Scouts Marinos".

Jutranji zbor in poročanje starešini Reynaldu - vodja pove, kaj so storili v preteklem tednu in kaj še bodo. Ta dan smo se zbrali, da bi šli na hajk. Kdor zamudi, mu zapojejo pesem: "Spet si zamudil, ti želva!"

Pred odhodom smo pogledali karto ter se posvetovali, po kateri poti bomo šli. Namenili smo se na najvišji vrh San Andresa, od koder je lep razgled. Se sprašujete, kje so dekleta? So, le da jih je med scouts marinos manj, kakor npr. v glavnem mestu.

Hajk v malce drugačnem okolju kot ponavadi. J Otroci, ki še nimajo rutic, so začetniki, ko pa obvladajo navigacijo in vožnjo z barko postanejo "marinero", kasneje pa "capitan". Njihovo delo temelji predvsem na služenju skupnosti (čiščenje obale, zbiranje denarja za bolnišnico).

Po prihodu iz hajka še pogovor o delu, ki ga bodo začeli jutri - prenovili barko. Kolumbijska vojska jim je poklonila veliko barko, ki je zasidrana v oporišču kolumbijske vojske na San Andresu. Barko smo kasneje uspešno prebarvali in popravili.

Na vprašanje, zakaj mu je všeč pri skavtih, je Jeffrey (17 let) odgovoril: "Je nekaj drugačnega. Pred tem sem hodil jutraj v šolo in popoldan nazaj, vsak dan je bil enak. Skavt sem že 10 let. Vedno se počutim kot skavt in globoko v sebi vem, da bom to ostal celo življenje. Lahko delam stvari, ki jih drugi ne, spoznavam skavte iz Kolumbije in celotne Latinske Amerike. Rad imam morje in kot skavt ga lahko zaščitim. 🇵🇷"

Maruša Baša
marusa.basa@rutka.net

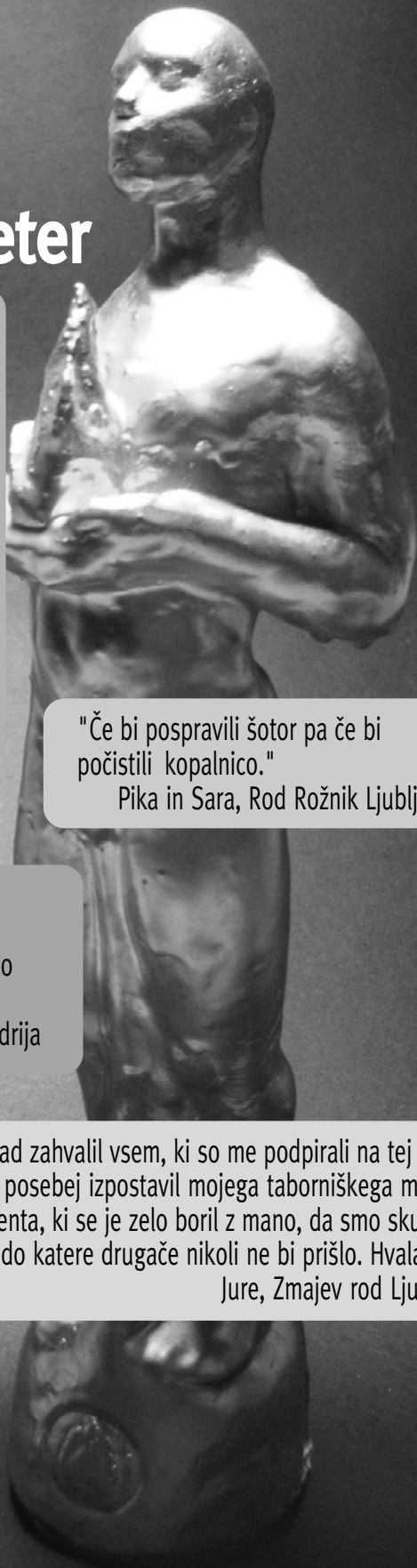
in

Daša Lamut
dasica@gmail.com

AKTUALNO

Anketa - Skavt Peter

Skavt Peter je nagrada, ki jo je Komisija za taborniški program prvič podelila v lanskem letu. Zanja lahko z dejavnostjo ali taborniško akcijo kandidirajo posamezni rodovi, čete, družine in vodi, registrirani člani ZTS. Se sprašujete, zakaj sploh podeljujejo Skavta Petra? Da bi nagradili dober taborniški program, predstavili nekatere akcije tabornikom širom Slovenije, vzpodbudili sodelovanje med rodovi ter z drugimi mladinskimi društvi. Na podlagi predpisanih kriterijev zmagovalca izbere 5-članska strokovna komisija, slavnostna podelitev pa poteka na srečanju NaBoj. Kriterije za vrednotenje in vse ostale informacije o Petru najdete na skavtpeter.rutka.net.

"Če bi pospravili šotor pa če bi počistili kopalnico."

Pika in Sara, Rod Rožnik Ljubljana

"Misliiva, da bi si to zaslužili, ker živiva v skladu s taborniškimi zakoni in najino taborniško znanje prenašava na mlajše. Skrbiva za naravo in sva zelo radi v naravi."

Mateja in Kim, Rod srebrnih krtov Idrija

"Najprej bi se rad zahvalil vsem, ki so me podpirali na tej dolgi poti, pri tem bi posebej izpostavil mojega taborniškega managerja in producenta, ki se je zelo boril z mano, da smo skupaj naredili to pot, do katere drugače nikoli ne bi prišlo. Hvala."

Jure, Zmajev rod Ljubljana

"Mislim, da bi si ga nekateri zaslužili bolj od mene, predvsem mlajši."

Aleš Posega

Matjaž Jesenšek in Tadej Pugelj
jess@rutka.net pugy@rutka.net

Nagrada Skavt Peter

Namen

Vzpodbuditi taborniške rodove k bolj kvalitetnemu izvajanju taborniškega programa.

Cilji

- spodbujati **inovativnost, vključenost in sodelovanje** pri izvajanju taborniške dejavnosti in akcij,
- **zbrati in predstaviti primere** taborniške dejavnosti in akcij,
- **nagraditi** delo na področju izvajanja taborniškega programa,
- **promovirati** kvalitetno izvajanje taborniškega programa v širšem okolju.

Skavt Peter je koristen

Skavti so svoje vrste bratovščina, na daleč jih spoznaš po sivih klobukih s širokimi kraji; ti so dobri za sonce, za dež in še za marsikaj. Čim bolj je klobuk zgnjavljen in zamazan, tem bolj je nanj ponosen skavt, kajti prav klobuk mu je najvidnejša prič, silnega junaštva in nezaslišanih prigod.

Skavt Peter je bil skavt: skavtski klobuk je imel in skavtsko srajco, pisano ruto za vratom in dolgo palico v roki. Pa mu je dejal oče: "Da, da, skavtsko obleko imaš, kadar pa boš imel še skavtski duh in skavtsko telo, takrat boš resnično skavt!"

Odlomek iz knjige Skavt Peter, ki jo je napisal Fran Milčinski.

Kategorije

- najboljša rodova dejavnost (lahko tudi v četi),
- najboljša akcija v vodu MČ (lahko tudi v družini MČ),
- najboljša akcija v vodu GG (lahko tudi v družini GG),
- najboljši akcija v klubu PP.

Pogoji

Sodelujejo lahko vse organizacijske enote: vod, družina ali klub, četa ter rod. Rodovi, prijavitelji dejavnosti in/ali akcije, morajo biti registrirani člani Zveze tabornikov Slovenije. V poštev pride dejavnost/akcija organizirane v preteklem šolskem letu (od 1. septembra preteklega leta do 31. avgusta).

Prijava in podelitev

Prijava mora vsebovati prijavni obrazec in zbrano in urejeno dokumentacijo o dejavnosti/akciji, s katero se prijavljate za sodelovanje. Prijave je potrebno oddati 10 dni pred NaBojem. Najboljšo rodovo dejavnost in akcijo v posamezni kategoriji na podlagi Kriterjev za vrednotenje izbere 5 članska komisija.

Razglasitev rezultatov in podelitev nagrad je na srečanju NaBoj. Ob podelitvi nagrad se predstavi tudi programske prioritete za naslednje leto.

Vabljeni k sodelovanju

Kriteriji za vrednotenje

Podrobna razlaga kriterijev je objavljena na spletni strani skavtpe-ter.rutka.net.

Najboljša rodova dejavnost

Kriteriji	točke
vsebina programa	40
inovativnost	10
pestrost	10
vključenost značilnosti okolja	5
upoštevanje vsebinskih prioritet	15
vključenost	25
članov pri oblikovanju in izvajanju dejavnosti	10
drugih mladih v okolju	10
sodelovanje odraslih (starši, prijatelji taborništva)	5
sodelovanje in promocija	15
z drugimi rodovi in mladinskimi društvi	5
z lokalnimi organizacijami, prebivalci ...	5
z mediji	5
podpora okolja	10
podpora občine, lokalne skupnosti	5
sponsorji in donatorji	5
dokumentacija in predstavitev	10
sistematičnost, urejenost in preglednost dokumentacije	5
predstavitveni material (fotografije, video, izdelki, kronika)	5
SKUPAJ	100

Najboljša akcija MČ, GG, PP

Kriteriji	točke
vsebina programa	40
inovativnost	10
primerna stopnja zahtevnosti glede na starostno skupino	5
ustrezna izbira načina dela glede na starostno skupino	5
vključenost vseh elementov taborniške metode	10
upoštevanje vsebinskih prioritet	10
vključenost	20
članov pri vsebinski pripravi	10
delitev vlog in nalog pri izvedbi akcije	10
rezultati in skupno vrednotenje	30
akcije	5
napredka posameznika na vseh področjih osebnosti	15
predstavitve (razstava, video, izdelki, kronika)	10
sistematičnost, urejenost in preglednost dokumentacije	10
SKUPAJ	100

Kako lahko prispevamo k zmanjševanju vplivov na okolje?

Začel je veljati kjotski protokol

Kjotski protokol predstavlja pomemben dogodek na področju varovanja okolja, saj pomeni začetek organiziranega in usklajenega delovanja za ublažitev oziroma preprečitev neugodnih podnebnih sprememb, ki so že začele ogrožati človeštvo. Industrializirane države, med njimi tudi Slovenija, bodo morale v prihodnjih letih omejiti oziroma zmanjšati svoje emisije toplogrednih plinov, ki so glavni vzrok za podnebne spremembe.

Kaj so toplogredni plini?

Toplogredni plini so plini, ki ustvarjajo učinek tople grede - to je segrevanje tal in nižjih plasti ozračja. Toplogredni plini nastajajo pretežno kot posledica človekove dejavnosti. Med toplogrednimi plini človek količinsko ustvari največ ogljikovega dioksida (CO_2), ki predstavlja kar 80% delež vseh toplogrednih plinov. V največji meri ga ustvarjajo termoelektrarne (električna energija in ogrevanje) in pa izpušni plini motornih vozil. Na drugem mestu je metan (CH_4), ki je večinoma produkt ravnanja z odpadki in pa izkopa premoga. Na tretjem mestu je didušikov oksid (N_2O), ki se pojavlja v kmetijstvu zaradi gnojenja, v zadnjem času pa se količina tega plina povečuje tudi v prometu zaradi povečevanja števila vozil s katalizatorji. Ostali plini (perfluorogljiki - PFC, halogenirani fluorovodiki - HFC in žvepovi fluoridi - SF₆) se pojavljajo pri industrijski proizvodnji, vendar so zanemarljivi (dojajo 1% skupne količine vseh toplogrednih plinov).

Kjotski protokol predstavlja majhen, a izredno pomemben korak na poti k reševanju problematike podnebnih sprememb, ki so ena največjih groženj človeštvu v sedanjem času. Zaradi soglasja o tej grožnji so države že leta 1992 na Svetovnem vrhu v Rio de Janeiru sprejele Okvirno konvencijo Združenih narodov o spremembi podnebja, 11. decembra 1997 pa protokol k tej konvenciji - Kjotski protokol.

Potem, ko ga je sprejela (ratificirala) vrsta industrializiranih držav in držav v razvoju in ko so se Združene države Amerike odločile, da se mu ne bodo pridružile, je bil pogoj za njegovo veljavnost samo še ratifikacija Ruske federacije. Po večletnih prizadevanjih Evropske unije in nekaterih drugih držav je Rusija novembra lani protokol ratificirala.

Slovenija je oktobra 1998 podpisala in julija 2002 tudi ratificirala Kjotski protokol, s katerim je prevzela - enako kot Evropska unija - obveznost 8% zmanjšanja emisij toplogrednih plinov (TGP) v prvem ciljnem obdobju 2008-2012 glede na izhodiščno leto 1986. Leta 1986 so bile emisije TGP v Sloveniji 20,60 milijona ton ekvivalenta CO_2 , 8% zmanjšanje pa pomeni, da Slovenija v obdobju 2008-2012 v povprečju ne bo smela preseči 18,95 milijonov ton emisij ekvivalenta CO_2 na leto.

Kako lahko taborniki prispevamo k udejanjanju Kjotskega protokola?

Za doseg cilja Kjotskega protokola je Vlada RS sprejela Operativni program zmanjševanja emisij toplogrednih plinov. Med prioritetenimi ukrepi tega programa so prevsem zmanjšanje emisij toplogrednih plinov v energetiki, industriji, ravnanju z odpadki in prometu.

Taborniki s svojim vzgojnim delovanjem lahko pomembno prispevamo predvsem na področjih:

- varčne rabe energije v domačem gospodinjstvu ter spodbujanje k povečanju rabe obnovljivih in drugih čistejših virov energije (veter, sonce, biomasa, biogoriva...),
- zmanjševanja emisij CO_2 , ki so posledica prometa (prevozi) ter raba skupinskih prevoznih sredstev (avtobus, vlak).

Vsebine članom lahko približamo preko zanimivih poizkusov in simulacije okoljskih problemov na vodovih srečanjih, izletih in taborjenju in tako na najboljši možni način oblikujemo zavedanje, ki posledično pripelje tudi do reakcije (akcijsko učenje). Pri vodjih pa je potrebno skozi izobraževanje doseči predvsem poglobljeno poznavanje okoljske problematike in obvladanje zgoraj omenjenih metod.

Prihodnost ni svetla in kaj hitro se nam lahko zgodi, da bomo racionalen odnos zamenjali za plačevanje CO_2 takse (beri davek na nezainteresiranost).

Operativni program zmanjševanja emisij toplogrednih plinov je objavljen na spletni strani ministrstva za okolje in prostor na naslovu www.gov.si/mop.

Egon Benčič
egon@softnet.si

Bičikleta žur - izza odra

Z mislimi polnimi frišnih vtisov včerajšnjega dne in noči hitim spravljati na papir občutke, moja in še čigava druga razmišljanja ter poglede na danes že tradicionalno tekmovanje Bičikleta žur, ki je ravnokar za nami. Tekmovanje, ki je nastalo v glavah nekaj najstniških mulcev, ki smo si preprosto želeli imeti svoje tekmovanje, se je z leti tako prijelo, da verjetno nihče od nas, ki smo zadevo zakuhali, nikoli ne bi verjel, da bo tekmovanje kdaj upihnilo celih trinajst svečk.

Pa se je vsa zadeva prav po primorsko trmasto zakoreninila in Bičikleta žur vsako leto obišče v povprečju 30 ekip, od katerih je vsako leto več povratnikov, ki počasi postajajo že naši tradicionalni gosti. Kaj je tisto, kar daje tekmovanju čar in svežino, da ne postane samo sebi namen in se ljudje vedno radi vračajo na primorski konec tekmovat po več ali manj enih in istih krajih? Odgovor bodo seveda najbolje vedeli tekmovalci, pa vendar lahko tudi kot organizator rečem, da je Bičikleta žur bolj to, kar že samo ime pove, kaj naj bi bilo, kot pravo tekmovanje.

Čeprav mu pravimo tekmovanje, je Biči žur predvsem druženje, kjer velja občutek doživeti zares dober dan, se imeti dobro, spoznati nove prijatelje in ponovno srečati stare, več kot namen zmage za vsako ceno. Je tekmovanje, ki se ga lahko udeležijo praktično vsakdo in zanj ni potrebna ne vrhunska oprema ne gladiatorska kondicija. Nanj ne prideš zato, da bi iz sebe iztisnil še zadnje atome moči, ki so ti ostali od tedna, ampak zato, da bi v njem predvsem užival. Je tekmovanje, ki je bilo s tem namenom narejeno, je tako zastavljeno in temu primerne so naloge na kontrolnih točkah, ki tekmovalce bolj zabavajo kot dolgočasijo. Časovnice v pravem pomenu besede ni, kar že v startu zatre vsako misel po brezglavem norenju po progi. Kot organizatorji se sicer vsako leto spopademo s problemom inovacije novih nalog na kontrolnih točkah, vendar se je do sedaj še vsakič našla kakšna nova nora ideja, ki je popestrila dogajanje nam in tekmovalcem.

Kaj pa pomeni takšno tekmovanje za organizatorje? Predvsem zelo zahteven projekt, saj je organizacija takšnega tekmovanja velik zalogaj za rod. Tako logističen, kakor tudi kadrovski, časoven in finančen. In tukaj lahko po vseh strmjenih vtisih rečem, da sem letos še posebej zadovoljen. Dvanajstletne izkušnje so sicer velika prednost pri organizaciji takšnega tekmovanja, pa vendar - če pomislim na prva tekmovanja, zadnja leta organizacijo odigramo kot dobro usklajen orkester, vsakdo v rodu ve, kaj je njegovo delo, vsakdo odigra svojo vlogo, ki si jo je pridobil v vseh teh letih in rezultat je, vsaj po mojem mnenju, dobro izpeljano tekmovanje brez večjih napak. To se pozna pri razpoloženju na tekmovanju, to se vidi na naših obrazih, to pove udeležba.

Ne želim hvaliti uspešnosti izvedbe tekmovanja, to bodo ocenili tekmovalci sami, besedo o njem pa prenesel ljudski glas, želim le povedati, da je uspešnost takega projekta zrcalo zdravja rodu in odnosov v njem. Zato lahko tokrat iz srca rečem, da sem res vesel in zadovoljen, da lahko delam v ekipi, ki je v tekmovanje vnesla toliko pozitivne energije in našo dobro voljo na najboljši način preslikala v počutje na tekmovanju in po njem. In tako namenu tekmovanja dala pikico na i.

Besedilo in fotografije: Aleš
ales.cipot@rutka.net

Že 13. Bičikleta žur v Izoli

Zmagovita kombinacija Izolanov

Da je številka 13 nesrečna, za Izolane in Bičikleta prav gotovo ne drži. Prav tako ne za vse tekmovalce in obiskovalce

tekmovanja s kolesi po okoliških hribih, ki so svojo zvestobo vonju po morju pred pragom poletja izkazali tudi letos. Izolskim tabornikom Jadranskim stražarjem je uspelo sestaviti zmagovalno kombinacijo druženja, tekmovanja in zabave. Izrekam vso priznanje prestižnima tekmovanjema NOT in ROT, a zame najprivlačnejše tekmovanje v Sloveniji, čeprav se v svojem bistvu vidno razlikujejo, ostaja izolska Bičikleta.

Tekmujejo lahko tako taborniki kot rekreativci. Slednji niso člani taborniške organizacije in zadnja leta jih je več kot taborniških ekip. Domačini so že pred leti pravila še bolj popustili, saj točke prinašajo dobro izpolnjene naloge na kontrolnih točkah in ne več tudi hitrost, s katero tekmovalci opravijo s progo.

BIČIKLETA ŽUR

Tretja kontrolna točka pod Belvederjem na koncu Simonovega zaliva na rtiču Kane je bila najbolj vabljliva za posedanje in uživanje ob pogledu na morje in Izolo pod pripekajočim soncem, hkrati pa ena najbolj nevarnih, saj so se po izredno strmeh pobočju občasno prikotatili nevarni kamni.

Letos tekmovalci niso prejeli našitka akcije, ampak papirnati dodatek na sprednjem delu kolesa (glej sliko). Glede na to, da je taborniških ekip manj, rekreativci pa z našitki nimajo kaj pametnega početi, je poteza razumljiva - vendar na žalost zbirateljev našitkov.

Opazili smo, da je bilo letos število ekip nekoliko manjše, a še vedno zelo dobro (30). Za nas je bolj zanimiv podatek, da je tekmovalo samo 13 taborniških ekip (ekipe so tričlanske). Na območju, kjer deluje nekaj zelo dobrih in številnih rodov, bi lahko iztislili še kakšno ekipo več. To bi lahko bila naloga do naslednjega tekmovanja, a ne le za Izolane, predvsem za vodstvo južnoprimorsko-notranjskega območja in njegovih rodov. Zagotovo razlogi ležijo tudi v višini štartnine - 12.000 SIT na ekipo (za zamudnike pa 18.000). Vsekakor za nas, ki potrebujemo z avtom do Izole dobre tri ure (z vlakom pa skorajda pol dneva) in okroglih 15.000 "jurjev" že samo za gorivo, cestnino in kakšen prigrizek ter priboljšek. Ampak na vsak način se je izplačalo ob štirih jutraj iz postelje.

Izzivi na kontrolnih točkah

- KT 0 Ribja osmica (čiščenje školjk)
- KT 1 Spretnostni poligon
- KT 2 Test prve pomoči
- KT 3 Iskanje piškotov v moki
- KT 4 Posebno minsko polje
- KT 5 Pantomima
- KT 6 Mrtva točka
- KT 7 Začetek hitrostne etape
- KT 8 Konec hitrostne etape
- KT 9 Metanje podkvic
- KT 10 Krpanje zračnic
- KT 11 Lokostrelstvo
- KT 12 Mrtva točka
- KT 13 Test življenja ob morju
- KT 14 Gurmanstvo (test paštet)

Iskanje piškotov ni bilo tako lahko, kakor se je zdelo na prvi pogled. Voda in moka sta risali smešne obraze in marsikomu pokvarili frizuro.

Akcija je tako rekoč po dvanajstih preizkusih že dodelana, ekipa izolskih tabornikov deluje skladno in pri izvedbi ne škriplje. Brez pretiravanja organizatorje ocenjujem s čisto desetko. Če bi iskali dlako v jajcu, bi jo seveda našli. A dodajam, da gre za malenkosti, ki jih opazimo večletni obiskovalci/tekmovalci in na končni vtis ne vplivajo. Ena redkih je predstavitev na progi napisanih pesmic. Na vsak način jih je potrebno odpraviti ali pa dobro dodelati. Takrat ko so na vrsti interpretatorji, nam ostalim misli uhajajo na školjke, še bolj pa mi izdelki večinoma povprečnih rimačev nikakor ne gredo v uho, ne zaradi okusa, pa tudi zaradi teme in slabe slinosti ne.

Bičikleta ima izjemno močno zabavno in družabno vzdušje. Vsako leto se najde nekaj ekip, ki se soočijo s težko preizkušnjo: "pol urce time-outa" v osmici ali nadaljevanje tekmovanja brez odmorov. 😊

Zelo privlačen del Bičiklete, nepogrešljivi večerni "after party" s školjkami in ribami, je močan magnet, ki nas privablja na tekmovanje. A letošnje najlepše darilo vsem gostujočim so Izolani pripravili z nenapovedanim glasbenim gostom, piscem besedil velikega števila glasbenih hitov, Dragom Mislejem - Mefom (na sliki levo), nekdanjim tabornikom postojnskih Kraških viharikov. Žal je zaigral le nekaj "komadov", nato pa nas zaradi obveznosti zapustil ter prepustil "špil" glasbenim kolegom.

Taborniško osebje, zadolženo za hrano in pijačo, je bilo izjemno prijazno in ustrezljivo. Ena redkih manj všečnih stvari na Bičikleti so bili (tokrat prvič) kuponi, s katerimi so tekmovalci na after partyju prejeli porcijo sardel. Ker jih obiskovalci, ki niso tekmovali in plačali štartnine, niso prejeli, so težje prišli do porcije, ob katerih so se nam cedile sline. Kuponov niso uvedli zaradi obiskovalcev - tabornikov, temveč zaradi obiskovalcev - netabornikov (domačinov, ki so se "prešvercali" na dober žur). Odločitev organizatorjev popolnoma razumemo. Na lanskem Bičikletu je bil pogled na lokalne lepoticke (netabornice) v visokih petah in usnju na razmočenem taborniškem prostoru prav obupen.

Domača bobnarja sta popestrila glasbene izvajalce z izvirnim nastopom. Na ozvočenje priklopljeni pod šotorom (še vedno je muhasto vreme) razigrani muzikantje so vse udeležence zadovoljili in naplesali. A neke v nas ostaja neizpolnjena želja mamljivo prasketajočega tabornega ognja, z Mefom in kitaro ter prepevanjem starih taborniških pesmi in vedno zelenih, taborniško ponarodelih hitov Kameleonov, Prizme, Bazarja, skupine Halo ... Naj se nam želja izpolni naslednje leto.

Mnenja udeležencev

Borut, tekmovalec.

Bičikleta - super kot pasulj. Proga je bila zelo razgibana, potekala je po kolesarski poti in je bila lažja kot lansko leto. Zdi se mi, da je manj ljudi kot lani, ampak bilo je super. Vsem, ki niso prišli, je lahko žal.

Elen in Maja, članici organizatorjev.

Na Bičikleti sva že peto leto. Naslednja leta bo naša generacija prevzela organizacijo tekmovanja. Organizacije se ne bojimo, delo se nam ne zdi težko. Med težjo nalogo bi mogoče lahko uvrstili nabiranje sponzorjev. Paziti pa moramo na traso proge, da bo potekala samo v naši občini, sicer se nam obeta kup dodatnega dela.

Iris, obiskovalka.

Bičikleta je odlična tudi za tiste, ki ne kolesarijo. Medtem ko so ekipe na progi, lahko uživaš na tabornem prostoru, ali pa se sprehodiš po Izoli. Prideš na večerno zabavo, saj je lepo taborniško vzdušje.

Za zabavo poskrbljeno ...

Kakšen je skrivni recept škalskih tabornikov? No da vidimo. V isti kotel (beri šolo) vržejo okoli 250 tekmovalcev, zraven dodajo 30 zagnanih organizatorjev in vsaj še dvakrat toliko gledalcev in obiskovalcev. In to še ni vse! Dodajo vnaprej točno določeno količino zabavnih in norčavih iger, veliko lepega vremena, ščepec humanitarne note in malce orientacije po okolici. Katera je tista posebna in skrivna sestavina mi žal ni uspelo ugotoviti, se pa naokoli šepeta, da je to tisti pravi taborniški duh. Vse skupaj se kuha en cel dan, vendar se sestavine pripravijo že kakšen mesec ali dva prej. In kaj nastane? To je vendar popolnoma jasno. Taborniško tekmovanje Škalska Liga Ka Te Briga 2005!

Veselica - foto: Sini.

Bikova jajca - foto: Sini.

Kmeta - foto: Sini.

Kmetje iz Ljubljane - foto: Sini.

To, da dober recept ne prinese vedno tudi dobrega rezultata, vemo prav vsi. Ampak v tem primeru je bil rezultat res izjemen. Za razliko od podobnih enodnevnih tekmovanj je večina tekmovalcev na kraj dogajanja prišla že večer poprej. Tako se je druženje in zabava začela že zvečer z organiziranimi igrami in ugotavljanjem skritega gosta (tokrat je bil skriti gost malce težja uganka, in sicer je to bil koroški kantavtor Milan Kamnik). Po zares nemirni noči (morda bi drugič bilo potrebno bolj poskrbeti za tiste, ki si želijo vsaj malce naspasti) pa se je začelo zares. Ob lepem vremenu so se tekmovalci pomerili v različnih šaljivih igrah na tematiko kmetije (Vrtnar, Bikova jajca, ...). Veliko tekmovalcev je bila izvirno našemljenih, vendar so tu najbolj izstopali taborniki rodu Pusti grad Šoštanj (ekipa Vzreja telet), ki so na kraj tekmoval-

nja prispeli kar s traktorjem in prikolico. Igram je sledila orientacija po okolici. Naloge na kontrolnih točkah so bile kot se za tako tekmovanje spodobi šaljive in zabavne. Po orientaciji je bilo poskrbljeno za res dobro kosilo in obilico zabave ob plesnih vložkih ekipe iz Maistrovega rodu Maribor!

Žal se je vse skupaj moralo enkrat tudi končati. Sledila je podelitev nagrad, ki so bile bogate, saj so se sponzorji (Hervis Velenje, Gorenje d.d., Mlekarna Celeia d.o.o.) res izkazali. Ne smemo pozabiti tudi na humanitarno noto. Tokrat so se zbirale potrebščine za osebno higieno namenjene vojnim sirotam v Bosni, ki bodo tja prišle s pomočjo Slovenske vojske. In kaj nas čaka drugo leto? Bodo organizatorji uporabili podoben recept? Kaj se bo dogajalo? To in še več na naslednji Škalski ligi v Škalah pri Velenju.

Golaž leta

Ejga, kaj se kuha?

Vsekakor najbolj pogosto vprašanje na letošnjem Golažu leta v Grosupljem. Res se je kuhalo kar okoli 30 različnih golažev. Veliko število ekip in gledalcev je napovedovalo zares hud boj za letošnjo lovoriko. Potrebno je omeniti, da je to tekmovanje odprtega tipa in so nanj povabljene tudi netaborniške ekipe. Konkurenca je bila tako zelo huda, ampak kljub temu je skoraj vsaka ekipa napovedovala zmago.

Kuhanje golaža kot prvo zahteva zelo dober in če je le možno poseben recept, dobro pripravljeno ognjišče, dobre sestavine in seveda veliko časa. Za zabavo med kuhanjem je bilo prav imenitno poskrbljeno. Organizatorji so poskrbeli za dobro vzdušje z domiselno igro (najlepši kos mesa) in z izpolnjevanjem posebnega testa (o zgodovini, sestavinah in začimbah golaža), ki pa so ga nekateri vzeli bolj, drugi pa malo manj resno. Zaradi zares pisane družbe, velikega števila gledalcev in navijačev je stvar izgledala imenitno. Prav vsak golaž je bil drugačen in komisija je čakala res težko delo. Ocenjevanja se je lotila dobro podkovana komisija sestavljena iz treh članov (profesionalni kuhar, taborniški kuhar in nepristranski član). Ocenjevanje je bilo res profesionalno.

Tu pa je morda tudi največja napaka organizatorjev. Zelo nejasno napisana pravila so tako privedla do velikih razlik med golaži in morda do malce čudnega kriterija ocenjevanja. Komisija je ocenjevala barvo golaža (po barvni skali), prisotnost začimb in okus golaža. To je vsekakor pomenilo, da so tisti, ki so kuhali klasičen goveji golaž, lahko žrjeli zelo visoko. Tisti, ki pa so kuhali drugačen golaž po svojem receptu in z drugačnim mesom (tako okus in barva nista bila prava), tako avtomatsko niso imeli prav nobenih možnosti (kar nekaj ekip je imelo malce drugačen golaž npr. orientalski golaž, ciganski golaž, ...). Morda bi bilo v prihodnje potrebno napisati pravila kuhanja malce bolj natančno (npr. kuha se samo goveji golaž ali pa spremenili način ocenjevanja, da bi bil bolj pošteno do vseh) ali pa se bi lahko naredili dve različni konkurenci. V eni bi se pomerili v kuhanju klasičnega golaža, v drugi pa v kuhanju specialnega, inovativnega, drugačnega golaža. Sam se ogrevam raje za prvo varianto. Torej ena konkurenca z bolj definiranimi pravili. Vsekakor je ta varianta bolj zanimiva, saj se je bilo letos zares zanimivo sprehajati med kotli in preiskušat vse te čudne in različne žorbe!

Tovrstno tekmovanje je res odlično, saj mešana družba da vsemu skupaj pravi čar, izziv in možnost, da taborniki dokažemo, kako dobri kuharji smo. In za nas je vsekakor dobra novica, da je najboljši golaž skuhala prav domača GG ekipa (ANTITALENTI), ki izgleda v sebi skrivajo pravo kuharsko žilico. Za konec smo dobro pomazali svoje (in tuje ☺) kotličke. In navsezadnje je pomembno le, da se imamo lepo in se domov vrnemo z polnimi želodčki. ☺

Ali veš da ...

- je bil letošnji Golaž leta že tretji tradicionalni.
- so prvi Golaž Leta organizirali ob proslavi 30. obletnice RLA.
- udeležba na tem tekmovanju strmo raste (1. Golaž leta 6 ekip, 2. Golaž leta 11 ekip in na letošnjem Golažu leta 18 ekip).
- je ekipa iz rodu Samorastniki iz Ljubljane letos kuhala prav poseben orientalski golaž. Uporabili so posebne začimbe iz daljnega Vzhoda in baje meso iz kamelje grbe (zanimivo, da je bil okus mesa isti kot goveje meso ☺). Njihov poseben dodatek v golažu je bilo jabolko.
- je v tekmovanju za najlepši kos mesa zmagala ekipa Sedmina. Purkijeva noga namreč trenutno vsebuje velike količine železa in malce manj mesa. ☺
- je test o poznavanju golaža najbolje rešila ekipa Veliki Krog, ki je dosegla neverjetnih 46 toč (od 50 možnih).
- je taisti test najbolj neumno rešila ekipa Hlodi in Modeli, ki je za izvirnost dobila posebno nagrado.
- je letos v strokovni komisiji bila tudi zelo izkušena taborniška kuharica Ana Vidmar, ki je funkcijo kuharice pri tabornikih opravljala okoli 30 let. Res bogate izkušnje.
- je Prelc iz Ilirske Bistrice namesto, da bi pazil na golaž, raje igral košarko na bližnjem igrišču. In še izgubil je. ☺
- sta nas vse skupaj na začetku zabavala tudi dva psa s svojimi vragolijami, vendar sta nenadoma izginila. Nekateri sumijo ekipo Hlodi in Modeli, ki so kuhali ciganski golaž.
- bo baje drugo leto ekip okoli 50 in da imajo organizatorji željo v ta namen zgraditi poseben štadijon ☺. Baje bo prvi takšen v Sloveniji.
- se vidimo na Golažu leta tudi naslednje leto.

Kak bo fino!

KOLUMNA

Tine Klajder - Štorkla, rod Samorastniki Ljubljana
tine

22. april je za mnoge od nas prav poseben praznik. Ne samo, da je svetovni dan Zemlje, je tudi dan slovenskih tabornikov. Dan, ki ga verjetno praznujejo prav vsi bralci Tabora, ter vsi, ki so v svojih srcih še vedno taborniki, pa naj bodo to tako najmlajši murnčki kot najstarejše korenine...

Mestna zveza tabornikov Ljubljane (na kratko MZT), se je letos že devetič zapored odločila in 22. april praznovala na prav poseben način. S pripravo t.i. Taborniškega festivala.

Park Tivoli je spet pokal po šivih. Taborniki tu in tam, rdeče, zelene in modre rutke vsepovsod ter nasmejani obrazi vsenaokrog. Različne delavnice so bile razpršene po travnikih, na vsaki se je dogajalo nekaj, kar je privabljalo tabornike, naj se usedejo zraven, ter se preizkusijo v rodeu, postavljanju šotora z poškodovanimi igralci, A-janju, lokostrelstvu, klinčkanju, kegljanju, skakanju v vrečah, itd. Delavnico, oziroma predstavitev, pa je imela na Festivalu tudi naša revija Tabor. Število letošnjih delavnic ni poskočilo samo med taborniškimi, veliko več je izventaborniških delavnic, delavnic prostovoljnih organizacij ter državnih služb. Kaj kmalu bo Festival postal kaj več kot samo taborniška akcija, ampak akcija vseh, ki so veseli po srcu in se želijo na kar se da izviren način predstaviti publiki, ki ravno tisti trenutek prikoraka po ljubljanskem Tivoliju.

Vse skupaj pa se je začelo že zjutraj ob sedmih, ko je le peščica zgodnjih tabornikov čakala ostale sredi Tivolija. Takrat je bil to še prazen travnik, tak kot ga lahko vidiš vsak dan. V pol ure so že stali šotori, konjušnice, celo vhod, ki so ga postavili naši pionirci. Ob pol desetih so na znak z vseh strani na Prešernov trg pridrli rodovi z vseh strani. Tam se je začela uvodna prireditev. Po dvigu zastave ob petju taborniške himne so se odpravili proti Tivoliju, kjer so jih že čakali delavničarji z svojimi raznolikimi in zanimivimi delavnicami.

Taborniški festival je letos obiskalo kar 1300 ljudi. Od tega je bilo le 750 članov z vodniki. Ostalo so bili neregistrirani obiskovalci, organizatorji in stari taborniki. Med vsemi obiskovalci pa niso bili samo ljubljanski rodovi, temveč tudi rodovi iz Cerknice, Cerknega, Kranja, Medvod, Idrije, Pirana, Domžal ter celo rodovi iz Prekmurja, ki so morali na vlak ob petih zjutraj (vsa čast!).

Naslednje leto pričakujemo prav takšno, če ne še večjo udeležbo. Vabljeni ste vsi, ki ste že kdaj bili na Taborniškem festivalu, in seveda vsi tisti, ki še niste bili. Ne pozabite, 22. april je naš praznik, zakaj ga torej ne bi praznovali skupaj. Za konec pa še besede načelnika Mestne zveze tabornikov, Mihe Mačka: "Drage tabornice in dragi taborniki - zmagali smo! Sedaj gremo pa naprej."

Fotografije: Blaž Verbič.

TABORNIŠKI FEŠTIVAL

Bača
 baca@rutka.net

S pozicije Taborove delavnice

Za nami je že 9. Taborniški festival, ki se je zgodil 23. aprila na tradicionalnem tivolskem prostoru, pa vendar je bilo nekaj drugače - sijalo je sonce! Tri krat HURA za organizatorje. Odvijalo se je preko 40 delavnic, obiskalo pa nas je okrog 1000 ljudi in letos se je posebej predstavila tudi revija Tabor. Želeli smo se pokazati in skoraj ga ni bilo udeleženca, ki ne bi odšel domov z enim ali več našimi izvodi. Navdušeno so se ob naših dobro obloženih mizah ustavljali vsi od mladih do tistih malo starejših, tabornikov in netabornikov ter prebirali zanimive sestavke.

Izvedeli smo, da nekateri, celo taborniki, še niso slišali za našo revijo, spet drugi so nas pohvalili, češ da jim je Tabor zelo všeč in ga preberejo vsak mesec ter naj nadaljujemo z dobrim delom.

Vsem obiskovalcem pa smo ponudili tudi priložnost pisanja za Tabor, toda za to se je odločila le peščica, saj je imel Festival veliko ponuditi, mladi pa so neučakano rajši zavili h kanujem, progi preživetja ali lokostrelstvu. Najpopularnejša med fanti je bila seveda delavnica, kjer se je predstavila Slovenska vojska, pa policija in gasilci so kot vedno imeli največ dela. Druge organizacije so udeležencem ponudile še informacije o prostovoljnem delu, ekologiji, gorskem reševanju, živalih in svojih mladinskih programih.

Mi taborniki pa smo razširili ponudbo še z orientacijskim tekom, A-janjem, skrivnimi pisavami, odbojko, minkim poljem, kegljanjem, hojo s hoduljami, šloganjem, peko twista, masažo, fotodelavnico, petjem in izdelovanjem dreamcatcherjev (lovilcev sanj), skakanjem v vrečah, koktajli ala Hawaii in še bi se kaj našlo.

Manca in Jana z Rodu Rožnik pa sta za Tabor napisali naslednje:

SM IZ RODU ROŽNIK!

Prvič sem na Feštivalu, a je tukaj zelo lepo. ☺ Bili smo že v živalskem vrtu in pri policajih.

ZELO SE IMAM LEPO!

Jana Strajnar, 9 let

SEM MANCA. ČEPRAV KAŠLAM, SEM PRIŠLA NA FEŠTIVAL. SEM IZ RODU ROŽNIK. MOJ VODNIK JE KLEMEN, NA FEŠTIVALU PA ALMA. RADA HODIM K TABORNIKOM, ZATO TUDI NIKOLI NE ZAMUDIM SREČANJ.

Manca Vidmar, Delfinčki

Miha Maček - Muc

Načelnik Mestne zveze tabornikov Ljubljana. Od mladih nog aktiven tabornik, predan taborništvu z dušo in telesom. Vedno za to, da se jasno postavi cilje in predstavi vse poglede. Tudi pri reviji Tabor. Med drugim pa tudi vodja Taborniškega feštivala v ljubljanskem Tivoliju, na katerega so bili odlični odzivi.

Koliko časa si tabornik in kateri rod si?

Sem rod Sivi volk, tabornik pa sem od 3. razreda osnovne šole, torej 14 let.

Kakšne taborniške funkcije si že imel?

Bil sem vodnik, gospodar, načelnik družine, načelnik rodu, taborovodja, starešina zimovanj in taborjenj, zdaj pa sem načelnik Mestne zveze tabornikov Ljubljana.

Kje se vidiš v prihodnosti v taborništvu?

Vprašanje je, koliko časa se mi bo še dalo. Trenutno je moje delo zelo intenzivno in mi vzame na določene trenutke

preveč časa. Mogoče bo enkrat "pregorela svečka" in bom šel v ozadje. Sigurno pa ne popolnoma ven iz taborništva. Drugače mi je na Mestni zvezi kar v redu in nimam nekih večjih ambicij, da bi šel na državni nivo. Rajši namreč delam z ljudmi, ki jih poznam od blizu, osebno in ne na nekih nivojih, kjer so zadeve do neke mere imaginarne.

Kaj si našel v taborništvu?

Našel sem osebnostni razvoj, predvsem glede sistema samostojnosti oziroma odraščanja. Taborništvo te razvije v neko samostojno osebo, nisi več odvisen od vseh ostalih. Ob-

likuje te v osebo, ki je sposobna sama odreagirati na določene situacije, se sama postaviti za svoje mišljenje in sama narediti ustrezne korake, ki jih želi doseči.

Odnos Mestne zveze tabornikov Ljubljana do Zveze tabornikov Slovenije?

Kako nepredvidljivo vprašanje. ☺ Govorim lahko o mojem osebnem odnosu do Zveze tabornikov Slovenije. Torej, moj odnos je tak, da je ZTS organizacija, s katero je potrebno sodelovati. Velikokrat se zgodi, da se ne strinjam s tistim, kar Zveza propagira in želi doseči. V določenih primerih se mi zdi, da so zadeve premalo dorečene, premalo razmišljene in želim imeti pojasnila, preden se pustim v nekaj prepričati. Tudi kaj pa se včasih zaplete, ker Zveza nima vedno pripravljenih odgovorov na moja in naša vprašanja. Zato mogoče izgledamo zmeraj kot opozicija, čeprav, če se le da, stopimo v bran Zvezi in poskušamo doseči, da bi bilo taborništvo v Sloveniji nasploh nekaj boljšega, bolj prepoznavnega. Nimamo pa vedno vsi enakih pristopov kako to doseči. Vsekakor pa težim k temu, da bi bilo sodelovanje kooperativno. Preden sem bil načelnik, MZT ni imela statusa območja, zdaj ga imamo. Prej v komisijah skoraj ni bilo nič ljudi iz MZTja, sedaj je v vsaki komisiji vsaj eden. Torej tudi v MZT delamo propagando zato, da se ljudje vključujejo v delo na ZTSu. Vse pa v mejah svojih zmožnosti.

Kaj so po tvojem mnenju pomanjkljivosti in prednosti ZTSA?

ZTS kot krovna organizacija vsekakor mora obstajati. Njena prednost je zagotovo to, da se povezujejo v rodove na nacionalni ravni in temu je potrebno slediti. Pomanjkljivosti pa so, da je Izvršni odbor ZTS izgubil nek zagon, ki

so ga na začetku tako veselo propagirali njegovi člani. Obljubili so, da bodo naredili veliko stvari, sedaj pa je to na ravni čisto navadne evolucije, včasih pa tudi malo manj. Kakšne zadeve so se premaknile na bolje, kakšne pa se sploh niso premaknile oziroma jih niti niso poskušali premakniti na bolje. V ZTS so tudi premalo pripravljene zadeve, stalno se čaka na nekoga drugega.

Tvoje ideje za dopolnitev taborniškega programa v Sloveniji?

Vsekakor je osnovni program ZTSA (predvsem veččine) že toliko star, da bi ga bilo potrebno popraviti. Ne govorim o nekih drastičnih spremembah, ker mora nek taborniški program, nekaj čemur se reče taborništvo, vseeno obstajati. Prevetritev pa bi bila najbrž zelo dobrodošla, sploh pri nas v mestu, ker imamo malo drugačne poglede na to, kaj lahko počnemo in česa ne moremo. Za ljubljanske tabornike imamo specifičen program. V Ljubljani moraš vsaj pol ure hoditi, preden prideš do najbližjega gozda, še posebno, če si rod iz centra. Se pravi, da vodovi sestanki v gozdu ali na travniku odpadejo.

Je MZT naredila dovolj za krepitev taborništva v Ljubljani?

Prepričan sem, da je. Sploh pa je Taborniški festival v Tivoliju, glede na odziv medijev, zunanjih organizacij ter glede na to, kako se odziva vodstvo Mestne občine Ljubljana, dokaz, da smo dosegli točno to - podkrepili taborništvo. Mislim, da smo prepoznavni v Ljubljani, ljudje vedo, da taborniki še vedno obstajamo. Izkazalo se je tudi, da smo ustavili upadanje članstva, ki je bilo od leta 1990 naprej. V preteklih dveh letih je šlo celo navzgor, letos se je sicer malo ustavilo. Na splošno pa taborništvo v Ljubljani naredi ogromno za promocijo celega taborništva v Sloveniji.

Ali so ljubljanski taborniki, glede na največje število članov, dovolj vplivni v slovenski organizaciji?

Vplivni vsekakor smo. Problem glede vplivnosti se po mojem mnenju kaže v tem, da na MZT določeni ljudje že a priori gledajo tako, kot da smo "bad guys". To počnejo tisti, ki se silijo naprej in godrnjajo o vsem. Posledično iz tega izhaja, da v MZT ne znamo biti tihi, ko gre kaj narobe. Ne zdi pa se mi pravično, da se to dela v območju, kjer se po moji oceni zelo dobro dela, sploh če primerjam z ostalimi območji, se mi zdi, da smo vsekakor med območji, ki funkcionirajo tako, če ne celo malo boljše, kot si je najbrž zamislil ZTS, ko se je ustanovljal.

Kako, da v Izvršnem odboru ZTS ni članov iz ljubljanskih enot?

Članica IO ZTS je samo Nina Jere. Druhih pa ni, ker se jih takrat ni povabilo k sodelovanju. V ozadju so člani našega Izvršnega odbora lobirali pri izvolitvi sedanjega vodstva, vendar pa nihče izmed njih ni dobil konkretnega povabila. In tudi Nina ni prišla v ZTS zato, ker bi bila članica MZT, ampak zato, ker je poznala skupino ljudi, ki so sestavljali ekipo in so jo verjetno prosili za sodelovanje.

Kaj bi se dalo narediti za boljše vključevanje tabornikov študentov iz ostalih slovenskih regij v ljubljansko regijo?

Klub študentov smo že ustanovili. To sicer ni bilo neposredno pod MZTjem, ampak smo bili glavni iniciatorji, ko smo videli, da ZTS tega ne bo naredila. Klub študentov v Ljubljani torej obstaja, vključuje vse tabornike iz Ljubljane in iz ostalih krajev Slovenije, dobivajo se enkrat na mesec. Zenkrat je vse še omejeno, dobivajo se na biljardu, na kakšni večerji. Vendar pa so ambici-

je, da se tabornikom, ki niso iz Ljubljane, ponudi možnost sodelovanja v taborniški organizaciji, ne glede na to, ali je to MZT ali ZTS. Klub študentov naj bi bil zgolj neka posredovalnica med taborništvom in tistimi taborniki, ki so šli iz svojega lokalnega okolja, da bi bili lahko še naprej taborniki. Določen del aktivnosti tega kluba je financirala MZT. Mislim, da bi krovna organizacija morala skrbeti za ta klub in ga vzdrževati, ker je vseeno to nek kader, ki je že šolan, ima kakovosti, ki jih lahko porabimo za boljše delo. Tako kot bi se po mojem mnenju ZTS morala bolj ukvarjati s taborniki podjetniki, ker so tam denar in veze.

Revija Tabor. Kako gledaš na to problematiko?

Tudi sam sem nekaj pisal za Tabor, vendar pa je stvar taka; spet so uvedli neke spremembe, kar je za mene sicer zelo pozitivno, vendar pa menim, da ne moreš delati sprememb, če ne veš, kaj boš ljudem ponudil in kakšne bodo te spremembe. Strinjam se s tem, da bomo spremenili revijo in jo poslali vsem, vendar pa moramo to narediti z jasnimi cilji, s točno določeno ciljno populacijo in točno določenim izgledom revije. Uredniški odbor sicer ima neke smernice, velikokrat se pogovarjamo, vendar pa ni vse uredniški odbor. Tudi organizaciji mora biti jasno, kaj hoče. Tema o reviji Tabor se vleče že na nekaj starešinstvih. Zakaj? Ne vem, mogoče se ljudje niso pripravljene poglobiti. Poleg tega ne vedo, kaj bi spremenjali in samo ponavljajo, da je potrebno revijo spremeniti. To me moti. Rad bi videl jasne smernice; imeli bomo revijo Tabor, zanjo bomo porabili toliko in toliko denarja, imeli bomo toliko in toliko koristi, imeli pa bomo tudi minuse. In minusov v ZTSu nikoli

nihče ne omenja. In če jih najdemo, izpademo, kot da se spet razburjamo.

Kaj torej predlagaš?

Mislim, da je skorajda nemogoče narediti revijo, ki bi bila všeč vsem, od MČjev do grč. Strinjam se, da bi bilo pošiljanje revije vsem članom nabor oglaševalskega prostora, čeprav je to zanemarljiva vsota. Bistven plus te ideje je ta, da imamo prek našega medija dostop do vseh staršev, do vseh članov. A stvar ima tudi svoje minuse. Mislim, da nimamo ravno bleščeče finančne situacije, da bi si lahko privoščili nek projekt, čez dve leti pa bi se izkazalo, da to ni to, kar smo potrebovali. Zato menim, da moramo biti pri reviji Tabor zelo pazljivi, kako in zakaj bomo tistih 10 milijonov porabili.

Zdaj pa Taborniški festival v ljubljanskem Tivoliju. Kako je zrasla ideja?

Nimam pojma. To je bil že deveti Festival po vrsti. Ko je bil prvi, sem bil star 14 let. Najbrž sem kot član sodeloval. Ne vem, verjetno je bila za nastanek kriva potreba po tem, da se taborniki pokažejo javnosti in da se naredi neka večja mestna akcija, ki bi bila opazna tudi v medijih.

Kakšen je bil odziv?

Festival je dosegel tisto, kar so verjetno na začetku predvidevali. Sedaj je priznan s strani Mestne občine Ljubljana kot akcija, ki skrbi za mladino. Tej akciji je potrebno pomagati, da ima

Fotografije: Blaž Verbič.

čimveč možnosti za razvoj. Zato nam npr. na Mestni občini Ljubljana nudijo prostor za tiskovno konferenco. Mediji so Festival zagrabili, danes smo dali nizjav v časopise in na radio. Poleg tega zunanje organizacije že same izražajo željo, da bi se prišle predstaviti na Festival. Zanj se zanima tudi veliko organizacij na državnem nivoju; Filozofska fakulteta, Slovenska vojska, policija. Očitno imajo tudi oni od tega neke koristi. Tudi rodovom je še vedno všeč, čeprav so delavnice vsako leto narejeno po enakem principu.

Obisk je bil tudi letos velik?

Na Festivalu so bili člani iz več kot 30 rodov iz Slovenije, kar je polovica registriranih rodov v Sloveniji. Po moji hitri oceni je bilo tudi več kot 1000 obiskovalcev. Že samo članov, ki so se registrirali na INFO točki, pa še to niso bili vsi, je bilo preko 700. Torej je Festival dobil neko veljavo, in kot takega ga taborništvo potrebuje, če za drugega ne, pa za promocije taborništva. Je primer take akcije, ki zelo pozitivno vpliva na javno mnenje.

Je bilo kdaj analizirano, če Festival kaj prispeva k povečanju vpisa k tabornikom?

Konkretne analize ni bilo. Vendar pa ravno s temi stvarmi, ki jih organiziramo in so na ravni mesta, se pravi Fotoorientacija in Festival, prispevamo k rasti rodov. V danem trenutku se je nekaj rodov v Ljubljani zelo dobro pobralo na noge, nekaj jih je sicer tudi stagniralo, vendar pa skupna številka kaže na to, da smo padanje ustavili. In zdaj bo šlo samo še navzgor.

Za konec pa še tvoja misel, namenjena ostalim tabornikom?

Vse se da, če se hoče! (Mislim, da bi to koristilo tudi današnjemu stanju v Zvezi tabornikov Slovenije.)

Tina Bržan
tina.brzan@rutka.net

TABOR NA OBISKU

Portoroški Morski viharniki

Samostojna taborniška pot Portorožanov se je začela v začetku šestdesetih prejšnjega stoletja in jih kmalu izstrelila med najdejavnejše rodove tistega obdobja. Nato je sledila menjava generacij in ponoven zagon rodu v osemdesetih. Od takrat nad delovanjem rodu skrbno bdi starešina Milan Emeršič, načelništvu rodu pa so si od tedaj podali Igor Jakomin, Tina Bržan in sedanji načelnik Miha Bejek. Naslednje leto bodo Morski viharniki praznovali že petinštirideseto leto obstoja.

Zakaj je šipek rdeč?

"Ker ga zebe v ušesa!" bi vam odgovorili na tradicionalnem šipkovim pohodom, s katerim Portorožani otvorijo vsako novo taborniško leto sredi septembra. Njihovo zasilno domovanje je umaknjeno pred vrvežem petičnih uporabnikov slovenske Istre in se nastavlja soncu med oljčnimi nasadi v Liminjanu. Vodovi sestanki se odvijajo v lucijski osnovni šoli. Rodovo članstvo niha okoli številke 70 in združuje tabornike od MČjev do grč.

Vodstvo RMVja, Tabor Zajelšje 2004. Foto: arhiv RMV Portorož.

Taborniški krst. Foto: arhiv RMV Portorož.

Značilnost tabora: dostop težaven

Če iščete taborne prostore s težavnim dostopom, brez mobilne signala in, kot bi lahko tudi rekli, sredi ničesar, potem so RMVjevci pravi naslov. Med drugim so že taborili v solčavskih višavah, breginjski divjini, strmimi cerkljanskih grap in pozabljenih brkinskih Zajelšjah. Taborjenja so bila sprva desetdnevna, pa so se dnevi vedno tako hitro odvrtili, da so postala štirinajstdnevna taborjenja zahteva vseh RMVjevcev. Programi rodovih taborjenj in akcij so prežeti z načelom "Spoštuj naravo, živi z njo in uživaj v njej". Z vsakim taborom želijo podariti pozitivne izkušnje taborništva tudi lokalnemu okolju, ki jih prijazno sprejme medse za tistih nekaj dni. Nepozaben je spomin na tabor v Breginju, ko so domačini taboreče pogostili z nekaj sto domačimi palačinkami ali tisti iz tabora v Solčavi, ko so jih Ramšakovi ob koncu taborjenja prijetno presenetili z doma izdelanimi lectovimi srci.

Pekarna mišmaš - peka twista. Foto: arhiv RMV Portorož.

Večerni ognju v znamenju kitare in petja. Foto: arhiv RMV Portorož.

Šelestenje nedotaknjenega

RMVjevci skrbno gojijo navdušenje nad nedotaknjnim svetom in izzivi izven varnega zavetja globaliziranega sveta, gozdozništvom in pohodništvo. Poleg osvojenih vrhov, bivakiranj in preluknjanih lokostrelskih tarč se včasih v neznanu popeljejo le z domišljijo med gusarji ali Indijanci. In ravno odnos do nedotaknjenega je tisto skupno, ki trdno povezuje jedro Morskih viharikov.

Šavrinska Odisejada

RMVjevci se, kadar se le da, udeležijo taborniških tekmovanj od ZNOTa, Glasa Jelovice, do prestižnejšega ROTa in

Na bivaku v Rodinah pri Trebnjem, 2002. Foto: arhiv RMV Portorož.

NOTa. V letu 2002 pa so organizirali tudi svoje primorsko tekmovanje za GGje po zaledju Piranskega zaliva, ki so poimenovali kar **Odisejada**. Mogoče bo nekoč dočakala tudi svojo veličastno ponovitev ...

Zapisano v Iskrinah

V letu 2001 je začelo izhajati rodovo glasilo Iskrice, ki meri utrip portoroških tabornikov. Na roko napisane Iskrice vsako leto izidejo tudi na taboru! V Iskrinah so shranjene s črnilom zapisane anekdote in legende s taborjenj... kot recimo tiste, ki se dogodijo v zadnjih dnevih taborjenja, ko zaradi vnetega treniranja življenja z minimalno količino spanja

Še dobro, da je velik lonec ... Foto: arhiv RMV Portorož.

V veliko zadovoljstvo domačinov je bila med taborom ob Krki v Podgozdu leta 2000 zgrajena prava mala lesena utrdba. Foto: arhiv RMV Portorož.

Kako je Blaž v Brkinih dobil novo frizuro...Foto: arhiv RMV Portorož.

prav v tej, najpomembnejši zadnji noči, omagaš v vlažno spalno vrečo in te ne ohranja pri budnosti niti dejstvo, da te lahko par mulcev s šotorom vred kam odnese ali ti z zobno pasto okraši obraz. . .

Ko si daleč od morja, vsaka mlaka prav pride. (Zajelšje 2004). Foto: arhiv RMV Portorož.

Kontaktne osebe:

Milan Emeršič, (starešina)
milan.emersic@ozs.si
Miha Bejek, (načelnik)
miha.bejek@rutka.net
rmv.rutka.net; iskrice@rutka.net

Pogovor s starešino Morskih viharnikov Milanom Emeršičem

Milan, tabornik si že od mladih nog, se je dojemanje taborništva kaj spremenilo v primerjavi z visoko popularnostjo v sedemdesetih letih?

Dojemanje taborništva nekoč in danes se je kar spremenilo, čeprav je v osnovi ostalo isto. Taborništvo je način življenja in preživetja v naravi. Starši ponovno zaupajo tabornikom kot nekoč, ker so si ponovno pridobili zaupanje. Starši so spoznali, da je taborništvo način pozitivne vzgoje in pridobivanje samostojnosti ter odlična preventiva pred negativnimi pojavi v družbi - škodljive droge. Starši v celoti podpirajo naš program in način dela.

Rod deluje v eni najbolj turističnih občin v Sloveniji. Kakšna je dojemljivost lokalne skupnosti za prostovoljstvo taborniških vodij in pomoč pri financiranju taborniških društev?

Naša lokalna skupnost Občina Piran zelo pozitivno gleda na taborništvo in delo prostovoljcev, ki se ukvarjajo z vzgojo mladih. Financiranje programa dela je urejeno in pozitivno. Vse to pa je bilo treba doseči z dobrim delom in zgledom.

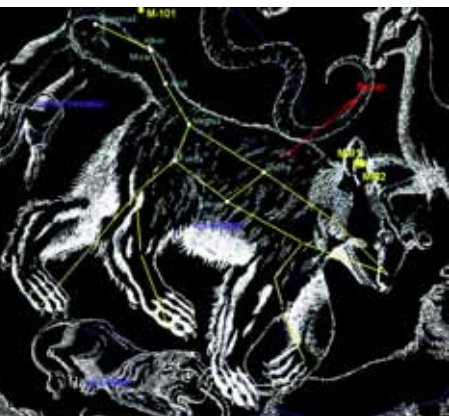
Na kakšne načine se rod vključuje v življenje in utrip lokalnega okolja?

Rod sodeluje z lokalno skupnostjo preko športnega centra Piran in osnovnih šol v občini. Vključen je tudi Center za socialno delo, saj preko njega vsako leto na taborjenju brezplačno gostimo do pet otrok socialno šibkih družin. Na ta način omogočimo tudi tem otrokom prijetne in koristne počitnice.

Dobro sodelujemo tudi z Akcijsko skupino za preprečevanje odvisnosti od škodljivih drog v občini. Tudi oni nas finančno podpirajo, saj se zavedajo koristnosti našega dela.

Ozvezdje veliki medved

Bolje ga poznamo pod imenom Veliki voz. Veliki voz je pravzaprav le del ozvezdja Veliki medved, ki - gledano iz naših krajev - nikoli ne zaide. Prav zato in zaradi njegove značilne oblike igra izredno pomembno vlogo pri orientaciji v naravi. Z njegovo pomočjo namreč zelo enostavno pridemo do zvezde Severnice, ki je vedno na istem mestu in kaže smer severa.

Ozvezdje Veliki medved najdemo v tem času zvečer visoko na nebu. Gledano iz naših krajev ga najdemo praktično v zenitu.

Veliki voz vsi poznamo. Sestavlja ga sedem zvezd. Štiri tvorijo voziček, tri pa oje. V resnici je voziček le hrbet Velikega medveda, oje pa je rep. Tace Velikega medveda tvorijo šibke zvezde. Kako dolg rep ima tale medved, boste rekli - pa se tudi za to najde razlaga: stari Grki pravijo, da se je bog Zevs v davnih časih zagledal v lepoticu Kalisto in ko je to izvedela njegova ljubosumna žena Hera, jo je začarala v medvedko. Zevsu je bilo žal lepega dekleta in jo je sklenil postaviti za vse večne čase med zvezde. Prijel je medvedko za rep in vlekel in vlekel - in od tod dolgi rep.

Zvezdi Alfa in Beta Velikega medveda kažeta v smeri proti Severnici in tvorita zadnji del vozička v hrbtu Velikega medveda. Alfi pravimo tudi Dubhe in je od nas oddaljena 105 svetlobnih let.

Gre za sistem dveh zvezd z obhodno dobo 45 let. Beta ali Merak je samostojna zvezda in je od nas oddaljena 80 svetlobnih let. Tretja zvezda v vozičku (sprednje kolo) je Gama ali Fekda, ki je le za dve svetlobni leti dlje kot Merak. Najmanj svetla od štirih zvezd vozička je Delta ali Megrez, ki je od nas oddaljen 65 svetlobnih let, a je od Sonca kar 20 krat svetlejši.

Oje Velikega voza ali rep Velikega medveda sestavljajo: Aliot, Mizar in Benetnaš. Aliot je podobno, kot Merak in Fekda, od nas oddaljen približno 80 svetlobnih let. Mizar je dvojna zvezda, ki jo razdvoji že daljnogled. Ob Mizarju je za tretjino debeline Lune stran še drobna zvezdica Alkor ali Jahač, ki ga opazimo že s prostim očesom in ga lahko uporabimo tudi za testiranje ostrine vida ... Benetnaš je od sedmih zvezd Velikega voza od nas najbolj oddaljen.

Spiralna galaksija M-101 - odvisno od prostora.

Svetloba za takšno razdaljo potrebuje kar 210 let. Benetnaš je kar 360 krat svetlejši od Sonca.

V teh dneh je Veliki medved zvečer visoko na nebu. Lahko poskusite eksperimentirati tudi z daljnogledi in teleskopi. Poleg dvojnih zvezd Veliki medved skriva tudi spiralne galaksije. Najsvetlejše in najlepše med njimi so: M-81, M-82 in M-101 ...

MERKUR IN VENERA TESNO SKUPAJ:

Izredno redek pojav!!! Dne 27. 6. 2005 bosta iz naših krajev vidna Merkur in Venera izredno tesno skupaj. Glede na to, da je Merkurja že tako ali tako moč le redko videti na nebu, saj je vedno blizu Sonca, bosta tokrat Venera kot Večernica in Merkur, ki se tokrat nahaja na vzhodni strani Sonca, vidna v zahodni zarji, takoj po sončnem zahodu. Merkur bo rahlo južneje od Venere. Pojav je res vreden ogleda. Za opazovanje si pripravite vsaj daljnogled! Enkratna prilžnost za vse tiste, ki še niste videli Merkurja!

Besedilo in fotografije: Blaž Verbič,
blaz.verbic@rutka.net

TABORNIŠKA FOTOGRAFIJA

"Za konec pa še ena skupinska fotografija ..."

Prišli smo s taborjenja, potovanja, bivakiranja. Posneli smo zajetno število fotografij, ki nazorno prikazujejo vse naše dogodivščine in veselje. Vendar se sprašujemo, kdo vse je tam bil. Še dobro, da smo tik pred odhodom domov posneli skupinsko fotografijo. Na njej smo zbrani vsi, in iz nje sije naše zadovoljstvo ...

Skupinska fotografija je v fotografiji zelo dobro poznana, fotografi se je namreč poslužujejo že dolgo časa. Prav tako pa lahko skupinske fotografije pogosto vidimo v naših albumih. Rojstni dnevi, fotografije s sošolci, s pokalom po tekmovanju ... Skupinska fotografija je namreč s fotografskega stališča precej preprosta, nosi pa zelo veliko sporočil. Najpomembnejše sporočilo je, kdo je tam bil in kaj je počel. In tako kot ima sentimentalno vrednost skupinska fotografija iz šolskih dni, ko se s prstom sprehajamo po obrazih in se spominjamo prijateljev, s katerimi smo preživeli del skupnega časa, ima takšno vrednost tudi skupinska fotografija s taborniške akcije.

S fotografskega stališča je skupinska fotografija precej preprosta. Pozorni moramo biti na uravnoteženost fotografije. To pomeni, da skupina na fotografiji tvori nekakšno celoto, saj s tem daje občutek homogenosti in skladnosti. Poleg tega pa moramo biti pozorni na to, da so na fotografiji vidni obrazi vseh fotografirancev. Pogosto se nam namreč zgodi, da se nekoga na fotografiji ne vidi ali da se nekemu vidi le oči, zato moramo fotografirance pravilno razmestiti, preden pritisnemo na sprožilec. Pri skupinski fotografiji je pomemben tudi ambient, kjer se slikamo. Na taborjenju naj bo to tabor, na izletu planinska koča ali vrh, na potovanju znamenitost. Tako s fotografije dobimo tudi informacijo o kraju, kjer smo bili. Fotografiranci se lahko na fotografiji postavijo v eno vrsto, več vrst ali pa oblikujemo klasično "gasilsko fotografijo".

Pozorni moramo biti tudi na osvetlitev. Ta mora biti enakomerna, brez večjih senc. Prav tako moramo paziti, da ozadje ni preveč kontrastno, saj lahko s tem izgubimo precej podrobnosti na fotografiji. Dosvetljujemo lahko tudi z bliskavico, vendar bodimo pozorni na to, da je zmogljivost bliskavice vgrajene v kompaktni fotoaparati zaradi majhne moči zelo omejena.

Večkrat želimo na skupinski fotografiji upodobiti tudi sebe. V ta namen je najbolje uporabiti fotografsko stojalo in fotografirati s samosprožilcem. Univerzalen navoj za stojalo je vgrajen skorajda na vsakem fotoaparatu, prav tako ima skoraj vsak fotoaparati možnost fotografiranja s samosprožilcem. Kadar pa stojala nimamo pri sebi, lahko fotoaparati naslonimo na kak drug trden predmet, ki aparatu med fotografiranjem nudi oporo.

Odpravljamo se na taborjenja, izlete, potovanja. Verjetno bomo imeli s seboj tudi fotoaparati, s katerimi bomo posneli nekaj fotografij za spomin. Naj bo med njimi tudi ena skupinska ... "za spomin".

Skupinska fotografija nekoliko drugače. Fotografija novinarjev Črne luknje na Pow-wowu v Ilirski Bistrici. Foto: Floki

KOKTAJLI

Pugy
pugy@rutka.net

Brezalkoholni koktajli

Pink Panter

Sestavine:

- o 0,2 dcl jagodovega sirupa,
- o 0,2 dcl ožete limone,
- o 1,5 dcl pomarančnega soka.

Priprava:

Zmešajte sestavine z ledom v vrču ali mešalniku za koktajle. Dekorirajte s svežo jagodo in rezino pomaranče ter dodajte slamico.

Zanzibar

Sestavine:

- o 0,5 dcl ananasovega soka,
- o 0,1 dcl sirupa pasionke,
- o 0,1 dcl bananovega sirupa,
- o 0,1 dcl ožete limone,
- o 1,5 dcl pomarančnega soka.

Priprava:

Zmešajte sestavine z ledom v vrču ali mešalniku za koktajle. Dekorirajte z rezino banane ter dodajte slamico.

Florida

Sestavine:

- o 0,5 dcl soka grenivke (grapefruit),
- o 0,2 dcl pomarančnega soka,
- o 0,2 dcl ožete limone,
- o 0,2 dcl sladkornega sirupa (v vodi raztopljena čajna žlička sladkorja),

- o 1 dcl sodavice ali radenske.

Priprava:

Zmešajte sestavine v vrču ali mešalniku za koktajle. Na koncu dolijte sodavico ali radensko (te ne mešamo). Servirajte z kockami ledu in dekorirajte z vejico sveže mete.

KEMIJA V TABORNIŠTVU

Lea

lea.repica@siol.net

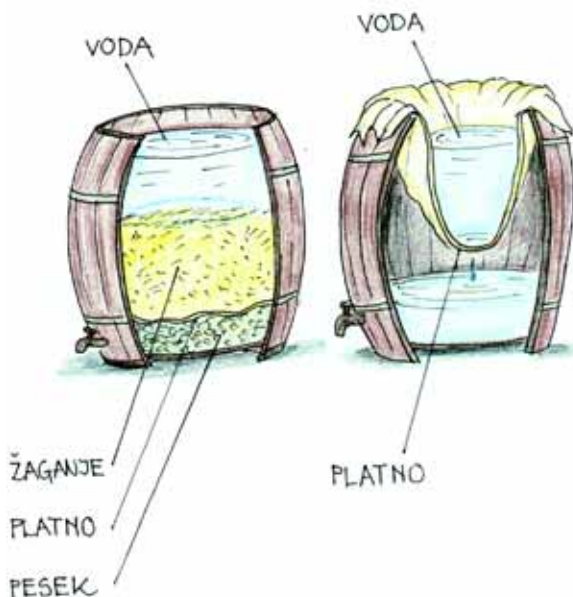
Filtracija

Filtracija je mehanski postopek za ločevanje trdnih snovi od tekočin.

Poznamo več vrst filtracij. Na sliki je prikazani najpogostejši in najpreprostejši način filtriranja.

Dandanes pri tabornikih pitna voda ni problem, ker obstaja čista ustekleničena voda, ki se jo da dobiti v vsaki trgovini. Če pa je že oddaljenost od naseljenega kraja prevelika, si lahko sami pomagata pri prečiščevanju vode za pitje.

Najenostavnejši način prečiščevanja je prekuhavanje vode. Pri tem mora voda vreti od 10 do 15 minut. S prekuhavanjem uničimo večino mikroorganizmov. Za čiščenje vode uporabljamo tudi različne filtre in metode. Preproste filtre si lahko naredite tudi sami.

Vir: Tabornikov priročnik.

Nekaj zanimivosti o vodi!

Skupna količina vode (H_2O) na Zemlji je stalna, večino pa reciklirajo in ponovno uporabijo. Največja skladišča so oceani in morja, ledeniki ter podzemne vode. V živih organizmih jo je zelo malo, čeprav je glavna sestavina večine od njih.

Voda je ena najbolj zanimivih majhnih molekul. Glede na svojo molekularno težo (18 g/mol) bi morala biti plin. Njeno visoko vrelišče (100°C) je posledica vodikove vezi, ki v bistvu poveča njeno molekularno težo.

Voda je zanimiva tudi zaradi tega, ker ima led manjšo gostoto kot tekoča voda pri isti temperaturi.

Solata iz divjega hmelja

Potrebujemo:

40 dag poganjkov divjega hmelja (lahko tudi gojenega hmelja) na osebo,
2 žlici kisa,
4 žlice olja,
1 čajno žličko gorčice,
sol, poper.

Priprava: mlade poganjke hmelja na kratko prekuhamo v osoljeni vodi, odcedimo in pustimo, da se ohladijo. Dodamo olje, kis, gorčico, sol in poper po okusu in dobro premešamo.

Polpeti iz kopriv

Potrebujemo:

50 dag mladih koprivinih listov,
1 kg krompirja,
3 jajca,
30 dag moke,
vodo.

Priprava: Mlade koprivine liste operemo, dobro odcedimo, prekuhamo v slani vodi in drobno narežemo. Krompir skuhamo, olupimo, stisnemo v pire, dodamo drobno narezane koprivine liste, moko, jajca, posolimo, dodajamo vodo in vse skupaj zmešamo v testo. S pomočjo moke oblikujemo kroglice. V vrelo slano vodo dodamo kroglice in jih kuhamo 15 minut, odcedimo in takoj postrežemo. Kroglice lahko prelijemo z topljenim sirom ali omako iz čemaža.

Zelenjavna omleta iz rmana

Potrebujemo:

30 dag rmanovih listov,
3 jajca,
2 stroka česna,
olje, sol.

Priprava: rmanove liste operemo, odcedimo in na drobno narežemo. Česen očistimo in na drobno sesekljamo. Rmanove liste in česen dobro premešamo in dodamo sol po okusu. Jajca stepemo, dodamo zelenjavno mešanico ter dobro premešamo. Na ognju v ponvi olje dobro segrejemo, dodamo maso ter dobro prepečemo na obeh straneh.

Mešana solata

Potrebujemo:

2 pesti listov sledečih rastlin: regrat, otavčič, trpotec, trobentica, jagodnjak.

Po eno pest rmana, vodne kreše, bršljanaste grenkuljice. Sol, kis, olje (najbolje olivno olje).

Priprava: liste omenjenih rastlin dobro operemo, odcedimo, na grobo narežemo, dodamo sol po okusu, olje in razredčen kis. Vse dobro premešamo in solata je gotova.

Vaš Kosobrin

Šotori iz šotorke

Šotorka

Je tipični taborniški pripomoček, uporablja jo tudi voj-ska. To je maskirno ali enotno obarvano šotorsko platno di-menzij 175x165 cm in suha tehta 1,2 kg. Ko se namoči, je precej težja. S šotoroko ravnamo previdno, jo hranimo zloženo, še raje zvito, ne stopamo na njo in se je med dežjem, ko je napeta, ne dotikamo.

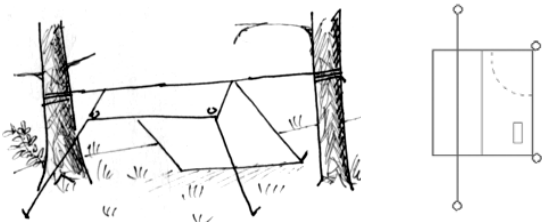
Impregnacijska plast je namreč lahko dragocena, obnav-ljanje impregnacije pa ponavadi ni uspešno. Če izgubi im-pregnacijo, nam lahko služi le kot manj uporabna težka rju-ha.

Uporaba šotorke - na tem mestu na kratko: kot pelerina, pripomoček za izdelavo nosil, platno pri zasilnih šotorih s kombiniranjem več šotorok skupaj, spalna vreča, blazina (sešijemo v vrečo in napolnimo npr. s slamo), itd. Pri šivanju šotorok za šotor moramo biti pozorni na to, da šivamo enako dolgi stanici! Torej 175 s 175 ter 165 s 165. Nato pazimo, da so rokavi obrnjeni tako, da ne zajemajo dežja ...

Šotori iz ene šotorke

V primeru, da nas zajame ploha, se izkaže šotoroka kot za-silna streha. Šotoroko lahko uporabimo na več načinov, tukaj prikazujemo dva.

a) Vrv napnemo s pomočjo vrznega vozla med dve dreve-si, na primerni višini, ter čez napeto vrv razpnemo šotoroko (glej sliko).

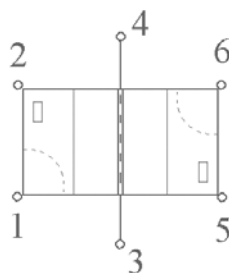

b) Šotoroko lahko napnemo tudi samo skozi en obroček, kar lahko uporabimo predvsem takrat, ko nimamo dovolj vrvi. Vrv nato privežemo na vejo (kot na fotografiji), ali pa postavimo pod obroček palico in napnemo vrv preko klina.

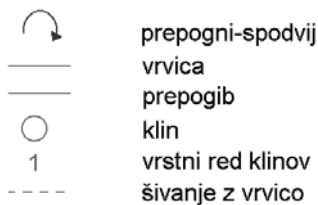
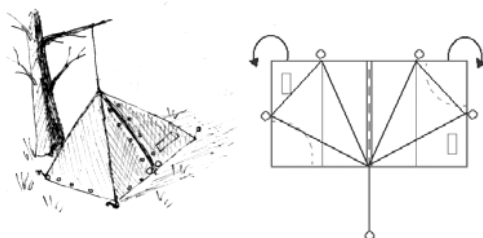
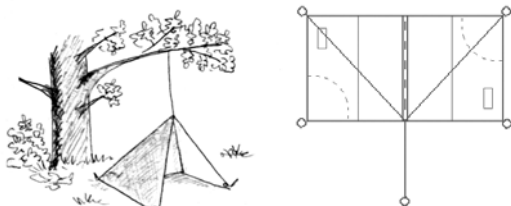

Šotori iz dveh šotorok

S šotorokama lahko postavimo že pravi šotor. Šotoriki položimo na tla, vzdolžno prekrijemo rob ter skozi obročke speljemo vrv (šivamo). Če je vrvi dovolj, postavimo streho kot pri prvem primeru z eno samo šotoroko, sicer pa namesto tega uporabi dve palici.

Tretji način je kot kombinacija dveh "šotorov iz ene šotorke" (primera a) in b)). Potrebujemo eno palico, ali pa še te ne, če vrvico privežemo na vejo. Pritrjevanje vrhov na veje ali debla je boljše, saj se tako izognemo postavitvi palic v šotoru samem, tako pa pridobimo veliko več uporabnega prostora.

Andraž Ravnikar
amikky@excite.com

ORIENTACIJA

Tečaj orientacije in topografije

Bi končno rad vedel kaj je to veduta? In kaj reliefna energija? Bi se rad naučil rokovati s kompasom in narisati skico poti? Potem si rezerviraj čas konec junija ...

Tečaj orientacije in topografije že vrsto let poteka v Gozdni šoli in njeni okolici. Tak termin je izbran načrtno, saj takrat v Bohinju še ni veliko ljudi, poleg tega se lahko znanje, ki se ga pridobi na tečaju, koristno uporabi že na letnih rodovih taborjenjih.

TEČAJ ORIENTACIJE IN TOPOGRAFIJE, Gozdna šola, 25. 6. - 3. 7. 2005

Ob medsebojnem enotedenskem druženju tečajniki spoznajo principe orientiranja v naravi, jih trenirajo na kartah štirih različnih meril, se naučijo meriti razdalje in kote v naravi in na karti, izvejo kaj so prednosti in kaj slabosti GPSa ter se preizkusijo v organizaciji krajšega orientacijskega tekmovanja in postavljanja proge.

Prav tako vsak tečajnik nariše po vsaj en risarski izdelek (skica terena, profil terena, skica poti, kroki, ...), izve, kje so triki vrisovanja in kako poteka izdelava kart ter še marsikaj.

Vsi izdelki in orientacijski teki se točkujejo. Za opravljen tečaj je potrebno doseči vsaj 60 % vseh možnih točk. Tako tečajniki pridobijo naziv "pripravnik za specialista".

Program tečaja je utečen, predavatelji in mentorji imajo dolgoletne izkušnje z risanjem idealov risarskih izdelkov, trasiranjem na tekmovanjih in pisanjem člankov za Tabor. Vzdušje je dobro, letos pa lahko pričakujemo tudi tako hrano, ki nam jo bo kuhala izkušena Ana.

V ceno tečaja (34.000,00 SIT) je všteta tudi knjiga Orientacija in topografija.

Vsi najbrž vemo, da so specialistična znanja temelj taboriške aktivnosti, zato je prav, da jih krepimo in nadgrajujemo. Tečaji pri tem gotovo opravijo velik del. Vložek rodov se gotovo povrne.

Vodja tečaja: Andraž Ravnikar,
specialist orientacije in topografije
(amikky@excite.com)

Obišči nas na spletu
<http://rutka.net/specialisti>

Sem se razjezil ali so me razjezili?

"Deževno vreme me jezi, ker se ne morem sprehajati." "Učitelj me je razjezil, ko me je nenapovedano vprašal." "Mojca me je razočarala, ker me je zapustila."

Navedene trditve v takšni obliki pogosto slišimo in se nam ne zdijo nenavadne in neresnične. Nanašajo se na čustveno doživljanje. Psihološka znanost pa doživljanje, torej čustva, ki ga ponazarjajo tovrstne trditve, razlaga nekoliko drugače.

Čustva so psihični procesi, s katerimi doživljamo in izražamo vrednostni odnos do predmetov, oseb in pojavov. Vrednostni odnos pomeni, da večino pojavov in oseb okrog sebe vrednotimo, ali so za nas pomembni ali ne, ob tem jim tudi pripisujemo določeni pomen ali smisel. Vsi ti procesi se zelo hitro dogajajo v naših možganih, skoraj avtomatično, in sicer na podlagi naših prejšnjih izkušenj, prepričanj, vrednot, utečenih vzorcev razmišljanja. Ob tem se sprožijo tudi različne fiziološke reakcije (pospešeno dihanje, hitrejša utripanje srca, zvišani krvni pritisk, pospešeno potenje idr.). Zaradi naučenega avtomatizma v reagiranju in doživljanju imamo občutek, da se čustva dogajajo "sama od sebe", da na njih ne moremo vplivati, ali da so nekaj popolnoma izven nas. Velikokrat odgovornost za naše čustveno reagiranje pripisujemo drugim osebam, kar je razvidno tudi iz zgoraj navedenih trditev npr. "Učitelj me je razjezil". Glede na psihološka spoznanja je pravilna trditev "Jaz sem se razjezil, ker me je učitelj vprašal". V prvi trditvi je odgovornost na drugi osebi (učitelju), v drugi trditvi pa sem jaz sam odgovoren za svojo jezo in ravnanje v zvezi s tem. Takšno pojmovanje čustev nam omogoča izbiro čustev (hočem biti jezen, zaljubljen, vesel, razočaran, ...) in kontrolo le teh.

Čustev nimamo le zaradi tega, da nam popestrijo življenje, ampak imajo zelo pomembne naloge:

1. usmerjajo nas (približujemo se temu kar nas privlači, nam je všeč in se oddaljujemo od tega, kar nas ogroža),
2. motivirajo nas (jeza nas motivira, da odstranimo oviro),
3. omogočajo nam prilagajanje (zaradi strahu ubežimo pred medvedom).

Premočna čustva večinoma ovirajo našo učinkovitost pri mišljenju, učenju in obnašanju in takrat govorimo o nefunk-

cionalnosti čustev (izgubijo svojo prvobitno nalogo).

Čustva so prepletena z mišljenjem; zgornja trditev "Mojca me je razočarala, ker me je zapustila." izraža, da oseba misli, da je Mojca povzročila njeno trpljenje. Če oseba spremeni svoje mišljenje in si npr. razlaga, da ima Mojca pravico biti tudi z drugo osebo, bo najbrž čustvovanje določene osebe drugače. Naše mišljenje in pripisovanje vzroka določenemu dogajanju je močna intelektualna podlaga čustvovanja, ki jo razlaga kognitivna teorija čustvovanja. Čustvovanje za enako situacijo bo različno odvisno od tega, kako si razlagamo situacijo. Dekle, ki ji je fant podtaknil nogo, si to lahko razlaga kot dvorjenje ali hudobijo - v prvem primeru bo doživljala čustvo ponos ali zaljubljenost, v drugem pa razočaranje, sovraštvo ali jezo.

Tako kot za večino dogajanja v svojem življenju moramo tudi za svoje čustvovanje prevzeti lastno odgovornost.

Nekaj ljudi se je vendarle usmili mojeg joka in stoka glede taborniških pesmic. Nekdo je predlagal, da bi tokrat objavili spodnjo pesmico, iz nekega rodu pa so mi celo poslali njihovo krasno zbirko pesmi.

S spodnjo skladbico verjetno ne boste imeli pretiranih težav. Ritma ni težko uloviti, pa tudi akordi niso ravno zahtevni. V prehodu v refren lahko po svojem okusu včasih namesto navadnega akorda uporabite septakord (7), npr. namesto D zaigrate D7, prijetno se sliši tudi, če namesto A uporabite A7. Na koncu lahko refren igramo še pol oz. cel ton višje, akorda G# in D# sta prikazana na sliki, za D# imate na voljo dve

varianti (prva je premaknjen prijem 'navadnega' C dura, druga pa premaknjen prijem 'navadnega' A dura). Na klasični kitari z dvanajstimi prečkami kak lažji prijem ne pride v poštev. Če imate z akordom težave, lahko igrate samo spodnje 3 strune.

Trika s prehodom v višji dur se je pametno naučiti, z njim lahko popestrimo določene pesmice (npr. Naš jurček), kjer se med dolgim ponavljanjem lahko malo naveličamo monotono. Tako z vsako ponovitvijo gremo za pol tona ali cel ton višje. Če smo npr. v izvirmiku igrali v C duru, gremo v D, potem v E, ipd. Tabela za prehode je objavljena v Taboru 10/2004, najdete pa jo tudi na RutkaNET wiki enciklopediji: <http://gradivo.rutka.net/wiki/index.php/Akordi>.

MP3 je na voljo na <http://pesmarica.rutka.net/?pesem=139>.

MP3 je na voljo na <http://pesmarica.rutka.net/?pesem=139>.

Himna 10. zleta - Medvode (Taborniška)

D G

Pozdravljeni prijatelji od vsepovsod

C D

na sredi naše lepe dežele,

C D

kjer pogled ti seže do Alp in Karavank

D7 G

in tja do Ljubljane bele.

Skupaj preživeli bomo nekaj srečnih dni,
obudili stare spomine
in mlajše naučili spet kaj novega,
da hitreje čas nam mine ...

C

A vsak večer,

G D G

ko 1000 zvezd na temnem nebu zasije,

C G

ob ognju bomo dolgo v noč prepevali

A D

večno mlade melodije.

G

Ob sotočju dveh rek, čisto blizu Medvod,

D G

kjer se združita Sora in Sava,

zraslo novo je mesto platnenih streh

D G

in nad njim plapola zastava.

Na sotočju dveh rek, slišiš pesem in smeh,
zbrali smo se prijatelji prirode,
iz vseh koncev Slovenije smo prišli
na 10. zlet v Medvode ...

Skupaj preživeli bomo nekaj srečnih dni,
obudili stare spomine
in mlajše naučili spet kaj novega,
da hitreje čas nam mine.

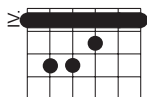
In vsak večer,

ko 1000 zvezd na temnem nebu zasije,
ob ognju bomo dolgo v noč prepevali
večno mlade melodije ...

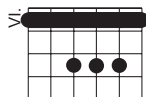
Refren ...

(prehod višje) Akorda v refrenu: G#, D#
Če gremo še višje, imamo akorda A in E.

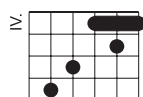
Refren ...

G# dur

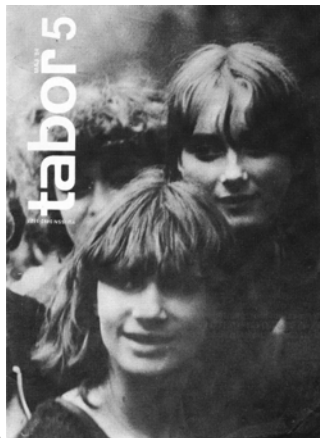

D# dur

D dur

Maj 1984. Cena: 40 din,
letna naročnina: 350 din.
Foto: Saša Jankovič.

To je bila prava avantura ... klepet z Borisem Kovačičem

Boris je postal mentor izolskih pomorcev v letih '69-'70, ko so se začeli nekoliko ozirati po programih hrvaških pomorcev in porečanov.

Edvard Poniž je poklepetal z barbo Borkom - Borisem Kovačičem, takrat štiriinšestdesletnim zavednim Slovencem, sicer soudeležencem upora proti okupatorju, aktivnim še posebej na območju Trsta. Danes ga žal ni že približno deset let med nami.

Boris je prevzel mentorstvo nad pomorci med izolskimi taborniki. Z Izolani so bili tik pred tem, da dobijo pravo ladjo, vendar po besedah Borisa: *"To je bilo leta 1972. To pa je zgodba, ki jo najraje ne bi razlagal. Prava avantura. V svojem zanosu smo iskali plovilo in ga končno našli v izolski ladjedelnici. To je bil rešilni čoln ene od ladij piranske Splošne plovbe, ki sprejme na krov petdeset oseb. Polni navdušenja smo hodili okrog njega in ugotavljali, kaj je treba popraviti. Marsikdo od članov kluba se je že videl v uniformi tabornika - admirala. Tudi temeljno barvo smo dobili. Sicer samo nekaj kilogramov, vendar je bila. Motor so nam - če se ne motim - obljubljali v Ribi, puljska mornariška enota pa vsa moralno podporo. Pri tem je tudi ostalo."*

Preden dokončamo žalostno zgodbo, dodajmo še to, da je Borisa pred prevzemom mentorske funkcije zelo motilo, da so izolski taborniki nosili zelenorjave uniforme, pa vendar nosili ime Jadranski stražarji. Boris nadaljuje: *"Nekaj časa smo se še sestajali po metodi zelenorjavih v taborniški sobi, kjer nas je na morje spominjala samo stenska dekoracija, čoln pa nas je s svojo usodo še nekaj časa opozarjal nase,*

Izsek iz kolofona

Glavni in odgovorni urednik Gojko Bervar, predsednik izdajateljskega sveta dr. Iztok Winkler, člani uredniškega odbora: Nenad Jankovič, Andrej Kozinc, Aleša Krenker, Pika Kresal, Edi Kuklec, Marta Lešnjak, Frane Merela, Brane Praznik, Tonja Slokar, Aleš Stergar, Mojca Šuster, Sanja Teskera, Miran Todorji (tehnični urednik), Andreja Trtnik (lektorica), Ivo Vidic, Marina Zemljak.

Stalni dopisniki: Marko Cerar (objubljalna regija), Irena Kisovar (mariborska regija), Aleš Djsteršek (celjska regija), Gregor Murn (gorenjska regija), Cilka Repič (severnoprimorska regija), Elma Kržišnik (Obala).

dokler ga ladjedelniški delavci niso razrezali za staro železo. Zelenorjavi so hodili okrog nas in se nam nasmičali, s pribodom novih generacij pa na nas pozabili."

Da je bil barba Borko pravi morski zaljubljenec, kaže tudi naslednji stavek: *"Kaj misliš, če imajo zelenorjavi taborniki svoje mnogoboje, mar ne bi mogli tudi pomorci izvesti kakšne veslaške ali jadralne regate, tekmovanja v trnkarjenju ali pokazati reševanje utopljenca?"*

AKCIJA TABORA

Pri vsaki številki Tabora nam ostane nekaj sto izvodov. Slovenske odrede vabimo, naj organizirajo akcije proste prodaje (na ulici, v šoli, po hišah). Pri vsaki prodani številki ostane odredu, vodu, četi 8 dinarjev. Sporočite v pisarno ZTS, koliko izvodov nameravate prodati in na kateri naslov naj jih pošljemo. Neprodane izvode boste seveda vrnili. Poskusite se še v novi večini prodajalca.

Če pa pridobite stalne naročnike, pa vas po vsakih petih novih naročnikih čaka še posebna nagrada.

Kljub spomladanskemu videzu naše ožje domovine mi ne preostane drugega, kot da žalostno tulim, namesto da bi se veselil pomladi in zagnano-

sti zelene bratovščine. Imamo dvajset tisoč in nekaj več pravih tabornikov, tu in tam pa se - na vseh ravneh - najdejo tudi takšni, ki mešajo po godlji in kompostu za vrtničkarje.

V zelenem dodatku tega časopisa sem bral, da sta se republiška konferenca ZTS in taborniški odred Dobre volje poročila: skupaj bosta pripravila letošnji STPM. Napaka pri tem je le to, da mi je prišlo na uho, da je ODV iz ljubljanske občine Šiška in da imajo tam, vsaj trdijo tako, dejavno občinsko organizacijo, ki naj bi iz skupne blagajne podprla orientacijsko akcijo leta.

Zdaj se sprašujem: ali šiškarji ODV nočejo pomagati, ko očitno ZTO ni podprla organizacije, ali pa se ODV seli kar na Parmovo 33 in se bo poslej hranila iz republiškega korita?

V majskem Taboru iz leta 1984 so premlevali o podobnem kot premlevali v tokratni številki mi, o smiselnosti taborniških tekmovanj. Članek, ki ga je napisal Brane Praznik, je zanimiv tudi zaradi primerjave nekoč in danes. V ločenem delu besedila pa opozarja tudi na temnejše plati mnogobojev, ki si jih lahko preberete v nadaljevanju.

našbučk

S tekmovanja

Pomlad je! Zanesljivi znanilci pomladi so tudi taborniki, ki organiziramo tekmovanja mnogobojev v vodih, družinah, četah in na občinskih ter drugih ravneh. Ko odidemo na tekmovanja v naravo, začutimo pravi utrip taborniškega življenja. Na tekmovanjih se srečujemo s starimi prijatelji, sklepamo nova znanstva, se učimo, zbiramo nova spoznanja in vtise. Vtisi so različni. Prepegosto tudi slabi.

Na enem izmed mnogih občinskih taborniških mnogobojev so imeli organizatorji že na začetku smolo. Pokvaril se jim je kombi, ki bi moral pripeljati čaj za udeležence. "Nič hudega," so sočustvovali z njimi taborniki in zakurili nekaj ognjev ter ob ognjih preganjali jutranji hlad, ki je lezel pod kroje. Zatem so jo zagodli murni, ki so začeli iskati latrino. Nekateri so celo posumili v njihovo znanje orientacije. Toda latrine ni bilo! Tudi tedaj so pristavili: "Nič ne de," in za zabavo začeli preštrevati mentorje iz osnovnih šol in starešine odredov. Večkrat so šteli, večkrat so našli le enega mentorja

in kar petdeset odstotkov več starešin! Zopet so zmignili z rameni in sebi v brk dejali: "Kaj hočemo, imajo druge obveznosti." Mnogoboj se je zavlekel. "Veliko vas je," so še enkrat zmignili z rameni, ampak murni tega niso več razumeli. Kar naprej so tamali, da so sendviče, ki so jih prinesli s seboj, že pojedli in da bi še jedli. Tudi tega niso razumeli, da je tekmovanje dolgo zaradi tega, ker so se organizatorji "ušteli"; da ni bilo pitne vode, ker se je pokvaril kombi; da je latrina gozd; da mnogoboji trajajo več kot sedem ur ...

Murni so še neizkušeni in vsega ne razumejo! Vsega pa tudi drugi niso razumeli, ampak vsi so bili enotni: z mnogoboja so odšli s slabimi vtisi.

Brane

Pripravil in uredil: Aleš
ales.cipot@rutka.net

Sestri Odgovarjata Sotrpinom

Pomlad, ljubezen, mežikanje v soncu, sladki nasmehi, sladoled, ... no, sva že malo zabredli. Res je čudoviti čas, a se zavedate ... kljub vsej stresnosti stanja zaljubljenosti, je to nekaj najlepšega, kar se vam bo zgodilo v življenju ...

VPRAŠANJE:

Hojla K&K, mam eno težavo, z nekim fantom iz voda sva bila do sedaj nerazdružljiva, skos sva skupi visela, vse sva skupi počela, kjer sem bila jest, je bil tud on. Zdej smo mel pa družinsko akcijo cel vikend, pa je blo mal preveč, al kaj jest vem. Kr naenkrat sem začutila nek odpor z njegove strani, kr mal se me izogiba, jaz pa ne vem zakaj in kaj naj zej, pomagajta, verjetno sem mal zalublena...HELP ME, PLEASE!!!

Zmedena GG-jevka

ODGOVOR:

Ja, ja sej praviva, tale ljubezen je tisto, kar žene svet okrog in naprej in ... Po najino se je zgodilo njemu isto kot tebi, samo da se je on tega mal ustrašu, ti pa še ne. Punca, ta tvoj fant je zaljubljen vate in mu ti občutki do tebe niso preveč znani, pa rabi mal časa, da jih sproci- ra. Bodi potrpežljiva, pa bo še vse dobr. Ostani to kar si, ker si mu taka všeč in pridno čiči pa čak, si bo že opom- gel. Srečno golobčka!

No, toliko za ta mesec, naj vam problemi ne kravžljajo preveč možgančkov, bodite veseli in veliko dobrih ocen vam želiva na vseh področjih. Pišite na SOS rubriko - K&K, Parmova 33, Ljubljana ali na kuhla.kahla@gmail.com. Čao, bodite nama v cvetju!

VPRAŠANJE OZ. KLIC NA POMOČ:

Živ! Stara sem 13 let, teh nesrečnih trinajst - joj. In moj problem je največji, ker me doma nikamor ne pustijo. Skos me kontrolirajo, fotr mi postavlja nemogoče ure, mami me ne pusti pri miru, starejši brat se pa nikol zame ne potegne, sam smeji se in uživa v moji nesreči. Recimo, da smo s sošol- kami zmenjene pr šoli v petek ob šestih, morm bit ob osmih nujno že doma, če zamudim me čaka neskončna pridiga in dretje. Ne zdržim več, to se mi zdi skrajno ne fer! V šoli mi gre dobr, tud družbe nimam slabe, kako naj jih prepričam? Na pomoč!

Ujetnica

ODGOVOR:

Draga Ujetnica, stvar res ni tako preprosta, veš, ti na to gledaš drugače kot tvoji starši, oni vedo, kako grozen in pokvarjen svet je tam zunaj in bi te radi samo zaščitili pred njim. Res pa te mogoče mal preveč zavijajo v domačo vatko in ti ne pustijo, da sama izkusiš stvari na svoji koži, verjetno zato, ker bi to vključevalo tudi nega- tivne in riskantne dogodivščine današnje mladine. Neka- ko si boš morala pridobiti njuno zaupanje in ju pre- pričati v sklepanje kompromisov. Pa tudi čas bo naredil svoje, ko boš starejša bo verjetno lažje, do takrat pa bodi pridna in si vsakič izhod podaljšaj za pol urice, začni z majhnimi koraki, npr: reci, da boš pometla dvorišče in odnesla smeti, potem pa šla do šole in če lahko prideš ob pol devetih ... nekaj takega. Drugače pa ne sili v nočne iz- hode, za to bo še vse čas. Punca, vse je namreč še pred tabo in tako je najlepše. Plodno pogajanje ti želiva.

FOTONATEČAJ

Letošnje poletje ti med drugim ponuja tudi fotografski izziv.

Vzemi fotoaparat v roke in na delo. Revija Tabor namreč razpisuje natečaj za najboljšo taborniško portretno fotografijo, posneto na taborjenjih in ostalih poletnih aktivnostih. Posnemi nekaj zanimivih taborniških portretov in jih pošlji na Taborov naslov. Najboljše fotografije bodo nagrajene!

Fotografije pošlji na naslov: Zveza tabornikov Slovenije, Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana ali na mail tabor@rutka.net do 22. 8. 2005. Vsak avtor lahko sodeluje z največ tremi fotografijami.

P. s.: Taborniki nosimo rutke!

Cerkljanski klanci vabijo!
ROT - 23. - 25. september 2005.
<http://rot.rutka.net>
Rod aragonitnih ježkov

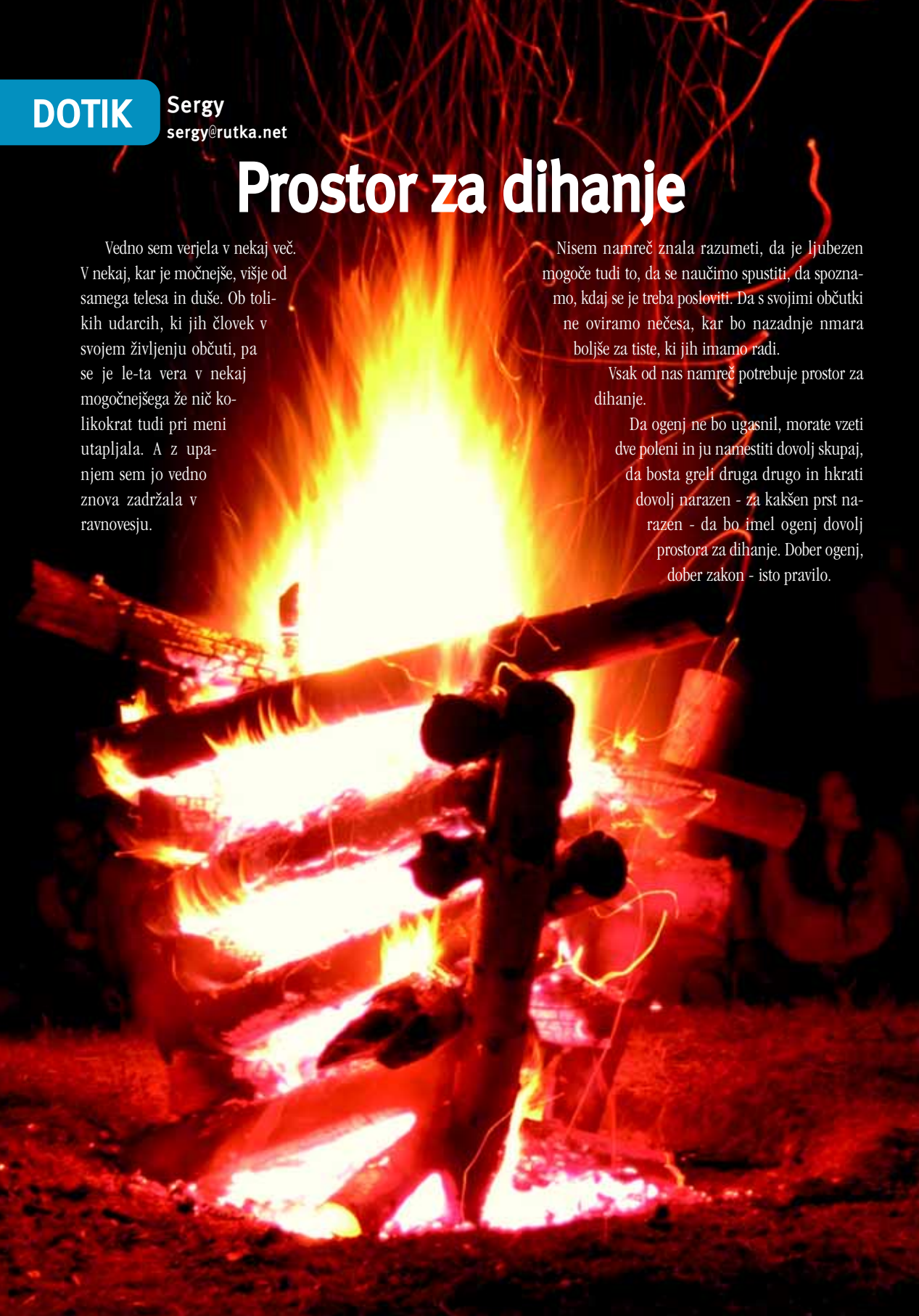
Prostor za dihanje

Vedno sem verjela v nekaj več. V nekaj, kar je močnejše, višje od samega telesa in duše. Ob tlikih udarcih, ki jih človek v svojem življenju občuti, pa se je le-ta vera v nekaj mogočnejšega že nič kolikokrat tudi pri meni utapljala. A z upanjem sem jo vedno znova zadržala v ravnovesju.

Nisem namreč znala razumeti, da je ljubezen mogoče tudi to, da se naučimo spustiti, da spoznamo, kdaj se je treba posloviti. Da s svojimi občutki ne oviramo nečesa, kar bo nazadnje nmara boljše za tiste, ki jih imamo radi.

Vsak od nas namreč potrebuje prostor za dihanje.

Da ogenj ne bo ugasnil, morate vzeti dve poleni in ju namestiti dovolj skupaj, da bosta grela druga drugo in hkrati dovolj narazen - za kakšen prst narazen - da bo imel ogenj dovolj prostora za dihanje. Dober ogenj, dober zakon - isto pravilo.

Sveti gral

Kar se na prvi pogled zdi najbolj preprosto in samoumevno, se navadno sprevrže v svoje nasprotje. Zaradi povsem naravne težnje k poenostavljanju stvari okoli sebe navadno spregledamo osupljivo popolnost stvarstva, ki kakor dobra vila bdi nad velikimi skrivnostmi človeštva. Prava umetnost zato pomeni čutiti več, videti preko in razumeti celoto. Mnogo je poklicanih, malo izbranih.

Naključij ni! Vse se dogaja po dobro začrtani vesoljni poti, le še vprašanje časa je, kdaj se bodo stvari postavile na svoje mesto. Velika skrivnost, ki stoletja čaka, da ugleda luč sveta. Tajne organizacije, ki uporabijo vse vzvode moči, da bi se dokopale ... Res je, knjiga **Dana Browna Da Vincijeva šifra** se bere kot največja teorija zarote tega tisočletja. Kriminalka, vredna svojega imena. Zanimivo, "Velika laž" o 11. septembru kar zbledi, ko na sceno stopijo vatikanske skrivne lože in varuhi svetega grala. Cerkveni obredi in druge skrivnosti, ki se vlečejo po podzemlju ter burijo domišljijo navadnih smrtnikov domala vse od Kristusovega rojstva, so očitno pravi magnet za bralce širom po svetu.

Če se ob branju Da Vincijeve šifre brez težav nasitijo ljubitelji tovrstnega žanra, pa knjiga pritegne tudi drugače. Zgodba je prava mala enciklopedija znanosti in umetnosti preteklega časa. Likovna umetnost in zgodovina verjetno večini še nikoli nista bili tako privlačni. Predstavljeni drugačni pogledi odpirajo kopico vprašanj, porajajo stotine idej in so neizčrpen vir teorij, ki burijo duhove ter nenazadnje povzročajo sive lase gospodom za debelimi vatikanskimi zidovi.

Zgodba bralca neusmiljeno vleče od prve do zadnje črke. Izbran, a preprost jezik pripomore, da se ne utrudimo pretirano, ko skušamo skoraj pol tisoč strani pogoltniti na dušek. Skrivnostne šifre, ki glavna junaka vodijo iz ene pasti v drugo, so tako preproste in hkrati neverjetno nemogoče. Ne prenehamo, dokler ne odgnemo poslednje tančice.

Kaj pa, če je vse res? Opisi umetniških del, arhitekture, dokumentov in skrivnih obredov v tem romanu so baje točni. Ne gre spregledati mnogih zgodovinskih dejstev. Domišljiji se odpre prosta pot, zagovornikom teorij zarot pa se verjetno še dolgo ne bo prenehalo smejati. Agatha Christie je trenutno malce "out", letos se bere Šifra. Veselo na delo.

Jež svetuje, vi preberete:
Dan Brown, Da Vincijeva šifra

**Bine
in
Dane**

Na mladih svet stoji

Bine: Luka Snoj, Dane: Peter Rink, fotografije in oblikovanje: Blaž Verbič

Jož, kako sem utrujen ...

Seveda, če pa že cel mesec delava za rodovo taborjenje. Več kako bo fino - 80 mulcev bo noro uživalo ...

Pa si sploh že kdaj pomislil, koliko pomembnega dela imajo še ostali v naši organizaciji?

Slišal sem, da so imeli zadnjič naši veljaki na morju starejšinstvo. Baje so imeli ure in ure dolge plodne debate o prihodnosti taborništva.

Sem slišal, ja. To je bilo modrosti na kupu. In baje sta Frane in Ales od samih naporov shujšala za celih 5 kg.

Vidiš. To so napori ...

... in to vse le v dobrobit taborništva. Še sam Pavel Kunaver bi bil ponosen na njih.

Gotovo so veliko časa porabili tudi za debato, kako bi čim bolj smoterno investirali dobro privarčevani denar iz preteklih let.

Slišal tudi sem, da se revija Tabor vedno bolje prodaja in da ima vedno več naročnikov. Titkar jih baje komaj še dovolj stiska.

Prilogo Medo naj bi ukinili zgolj zato, ker bodo začeli izdajati posebno izdajo - "Rumeni Tabor". Sami trači in spletke. To bo šele "bestseller".

Bojda so se taborniki v pisarni že javili, da ga bodo prodajali po ulicah vseh slovenskih mest.

Si znoreli!!! To je pa ja prehuda obremenitev za te visoko izobražene taborniške kadre. Oni so že sedaj polno zaposleni, saj delajo večkrat na teden. In to sama pomembna opravila.

Prav imaš. Si slišal, kako so priskočili na pomoč? Zvestim prijateljem?

Za toliko prostovoljnega dela bi jih pa že lahko kako nagradili. Vsaj za kak sendvič s posebno bi jim dali.

To so pravi taborniški heroji!!!

Jaz imam doma na steni ivotov poster. Kadar me zgrabi lenoba ga pogledam in takoj dobim voljo do dela.

Vidiš! To je delo! To so taborniki! Ne pa to, kar delava midva. Da le organizirava akcije in tabor za naše člane.

In nama vmes ostane še nekaj časa za lenarjenje...

...hrrrr ... ..hrrrr ...

Anatomija

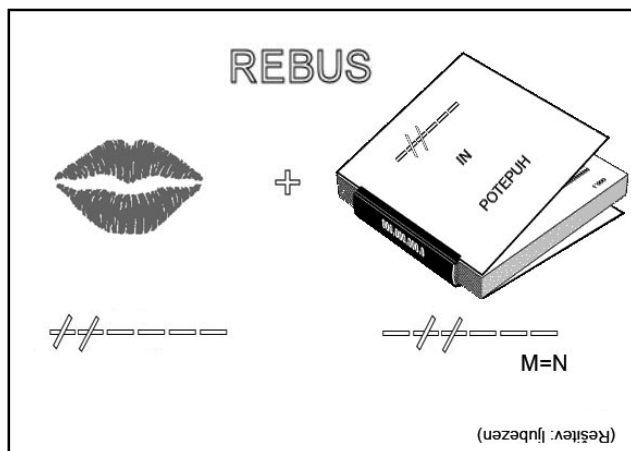
Risba: Nasta Roblek
 kricakraca@yahoo.com

Anatomija je igra za razvijanje in spodbujanje socialnih odnosov, zmožnosti ravnotežja, telesnih stikov, pri mlajših pa tudi za utrjevanje pojmov za dele telesa.

Na listke napišemo besede za različne dele telesa (nos, ušesa, brada, tilnik, rame, kolk, koleno, ...). Listke položimo na tla tako, da se ne vidi, kaj na njih piše.

Nato otroke razdelimo v pare. Naprej povabimo prvi par, da si izbere listek, ki dvignemo in preberemo. Otroka v paru morata listek držati tako, da ga tiščita s tistim delom telesa, ki je nanjem zapisan.

Zmaga par, ki je uspel zadržati največ listkov.

STRIC VOLK

Lahko povem, da sem zelo zadovoljen, ker imamo v Sloveniji mlad inštruktorski tim, ki vzgaja tabornike v nove načelnike. Da bo zadovoljstvo še večje, se tim trudi inštruktorski tečaj izpeljati po sodobnih didaktičnih metodah, kar ob uspešnih pedagoških prijemih daje dobre rezultate.

Ko kukam iz gozdčička bohinjskih gozdov na šotori posejano zelenico, vidim neutrudne, vedno z delom prežete tabornike, a zadovoljne inštruktorje in bodoče inštruktorje. Žal pa tu vidim počasi tlečo nevarnost. Ko se po tečaju bodoči inštruktorji vračajo v svoje rodove, nemajhno število njih upravičeno pričakuje povabilo na altovski tečaj. Vsi ga ne dočakajo, kar je sicer povsem normalno. Tudi med kanarčke ne moreš priti kar tako. A bistvo težave je drugje, kot je mogoče sklepati na podlagi do sedaj napisanega. Vse bolj me namreč prežema občutek, da naš tim ni navaden tim, ampak že kar prava elita. Kot se za elite spodobi, odpirajo vrata samo nekaterim, predvidevam, da izbranim posameznikom, ki ustrezajo kriterijem, ki jih sicer ne poznam. Rekel bi, da to niso samo kriteriji strokovnosti, zagnanosti, kreativnosti, ampak tudi kriteriji všečnosti, povedano drugače, mogoče morajo redki izbranci tudi ugajati članom elite. Ne vem, ali se člani tima tega dejstva zavedajo, vendar se je tako mnenje že usidralo v glavah nekaterih taborniških vodij po Sloveniji. Če se zavedajo, se verjetno večina v sebi s takimi kriteriji zapiranja ne strinja. In kar je še pomembnejše, to zapiranje ima lahko resne neugodne dolgoročne posledice za prihodnost celotne organizacije.

Slišati je, da se celotna generacija vodij inštruktorskega tečaja počasi poslavlja od aktivnega vodenja, a menda jim je uspelo zbrati mlade naslednike. Če je tako, si zaslužijo iskreno pohvalo. Mnogim skupinam in rodovom znotraj ZTS se je ravno pri menjavi generacij zalomilo in pot je šla le še navzdol. Ostaja pa dejstvo, da so inštruktorci naredili mnogo dobrega za prihodnost ZTS in njenih članic - rodov. Taborniški M.

Volčji pozdrav iz zelenih gozdov!

Vaš stric volk
 tabor@rutka.net

NAGRADNA KRIŽANKA

			TABOR	OBLAZINJENO LEŽIŠČE	IME HUMORISTIKE PUTRIH	PESNIK KLOPCIC	NICOLE KIDMAN	ILOVICA	NAUK O SNOVEH	GLAVNO MESTO GRČUE	KMET, KI ORJE, ORAC	
			ČISTILEC DIMNIKOV									
			VRSTA PECIVA									
SESTAVIL: F. KALAN	PEVEC VIDMAR	BITJE NA ŠTIRIH NOGAH SLADKO ŽGANJE					ZIONI NANOS NAŠA IGRALKA (BERNARDA)					
SLUŽABNIK					EDWARD OLEŠA ANA (LJUBK.)			HRVAŠKI PETROL DEČEK S ČUDEZNO SVETILKO				
GLAVNO MESTO ALBANUE						PLANŠAR PREBIVALCI IRAKA						
ANDREJ KAROLI		ŠPORTNIK V RINGU	Z MORJEM OBDANO KOPNO	AFRIŠKA ANTILOPA (Z ČRK: LIANA)						NAŠ PESNIK (LOJZE)	NAŠ PESNIK (JANEZ)	
ZGORNJI DEL USTNE VOTLINE				KRAJ NA KOROŠKEM SLIKARKA KOBILCA					KILOMETER OPERNI SPEV			
EROTIČNOST							IGRALEC VALIČ					
TABOR	MAČEK (LJUBK.)	NAŠA PEVKA (TINKARA) OČE					DRŽAVA OB IRAKU ORANJE					
KRINKA					ZDRAVILNA RASTLINA UROŠ ZUPAN							
PASJA KOČA			REDOVNICA					JUŽNO AFRIŠKA REPUBLIKA				
NEKDANJI RUSKI VLADAR			POLITIČNO ZATOČIŠČE					ARTUR (KRAJŠE)				

Nagrajenci in nagradni razpis številka 5-6

Med poslanimi kuponi za nagradno križanko iz 4. številke smo izžrebali naslednje nagrajence, ki prejmejo knjižne nagrade: Filomena Kašič, Sokolska 3, 8233 Mirna, Andraž Purkat, Ljubljanska 68, 1293 Šmarje-Sap, Maja Tomšič, Črna vas 112, 1000 Ljubljana. Drogino nagrado prejme Gregor Galjot, Na Kresu 34, 4228 Železniki. Čestitamo!

Nagradni kupon pošljite najpozneje do 3. junija na naslov: Revija TABOR, Parmova 33, 1000 Ljubljana. **Obvezno na dopisnici.**

NAGRADNI KUPON - 5-6

Rešitve so:

LIEBER

 Penzion-restavracija

 Srednje Gameljne 32e

ZADRUGA

JAZONI

Reševalec:

DROGA

"MOJ NAČIN ŽIVLJENJA ZAHTEVA PET AVTOV, NE ENEGA!"

DISCOVERY 3

Pooblaščenil uvoznik in distributer programa Land Rover za Slovenijo:
Summit avto d.o.o., Fajšmanova 3, 1000 Ljubljana; tel. 01 25 25 200; faks 01 25 25 202; www.summitavto.si

